

ÎNVĂȚĂTURA ESTE CHEIA SUCCESULUI !

SPERANȚE

REVISTA NR. 4
2012
Școala Generală Nr. 19 Brașov

Prezenta lucrare se adresează elevilor și cadrelor didactice din învățământul primar și gimnazial în scopul promovării creativității și stimularea interesului pentru lectură a tinerei generații.

Revista „Speranțe” nr.4/2012 a fost înregistrată la Biblioteca Națională având cod ISSN

Colectivul director: Inspector: Profesor Mihaela Zugravu

Director: Profesor Ioan Popa

Director adjunct: Profesor Savu Claudia

Profesori colaboratori:

*Dragoș Cristina
Gârbacea Iulia
Ivănoiu Angela
Mareș Monica
Minoiu Codruța
Roșculeț Raluca*

*Tropcea Dana
Tudor Mariana
Vițalariu Dina Maria
Savu Claudia
Stângaciu Oana
Ștefan Adela
Chihaia Cristina*

**Coordonare și tehnoredactare:
Prof. Monica Mareș**

**BIBLIOTECA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI
CENTRUL NAȚIONAL ISSN
„Speranțe” ISSN 2065 – 4154
Școala Generală Nr. 19 Brașov
Nr. 4 / 2012**

Brașov - 2012

ACTIVITĂȚI EDUCATIVE DIN ȘCOALA NOASTRĂ

EDUCAȚIA MEDIULUI DE LA ȘTIINȚĂ LA CONȘTIINȚĂ

Simpozion National

Ediția I

În 2011, Ziua Mondială a Mediului a fost sărbătorită la școala noastră prin organizarea, în 4 iunie, a ediției I a Simpozionului National *Educația mediului de la știință la conștiință*.

La acțiune au participat peste 200 cadre didactice din Brașov și din alte 15 județe din țară, care au împărtășit colegilor activități, acțiuni concrete desfășurate cu elevii, în vederea realizării educației ecologice în școli.

Obiectivul nostru principal, noi fiind inițiatorii și organizatorii, a fost acela de a descoperi noi acțiuni demne de urmat, prin care să construim o lume sănătoasă, curată și diversă, cu și pentru generațiile ce vor urma și care trebuie să aibă

aceleași drepturi pe care le avem și noi, cei de astăzi. Partenerii noștri au fost Inspectoratul Școlar al Județului Brașov, Centrul Carpato - Danubian de Geoecologie București, Casa Corpului Didactic Brașov, Universitatea SPIRU HARET - Facultatea de Psihologie – Pedagogie, Agenția pentru Protecția Mediului, Sistemul de Gospodărire a Apelor.

Ideea acestui simpozion a venit din faptul că, în prezent, omenirea se confruntă cu o serie de probleme grave: deteriorarea continuă a mediului, inclusiv a zonelor declarate "rezervații naturale", limitarea resurselor naturale, dispariția zonelor verzi, încălzirea globală ce afectează toate domeniile de activitate etc. Dacă la început aceste probleme erau considerate ca fiind de domeniul specialiștilor, al liderilor din diferite domenii, pe parcurs au devenit probleme concrete pentru toată omenirea, prin urmare pentru fiecare dintre noi. Natura este creuzetul în care se formează identitatea fiecărei ființe umane.

Educația ecologică este percepută ca un instrument în serviciul conservării pe termen lung a mediului în contextul dezvoltării economice durabile, rezultată dintr-un consens al domeniilor economice, sociale și ecologice care permit gestionarea diversității bio-culturale.

Simpozionul a urmărit diseminarea de către / înspre cadrele didactice a experienței referitoare la rezultatele unor acțiuni de promovare a dezvoltării durabile prin educația și managementul pentru mediul înconjurător. Acțiunea de protejare a mediului nu este ușoară, fără educația fiecărui individ în acest sens, începând de la vârste timpurii, orice demers de ocrotire a mediului este supus eșecului. Principala acțiune în a proteja ecosistemul este educația, prin cunoașterea riscurilor pe care le implică impactul activităților umane asupra mediului.

Participarea tuturor elevilor la astfel de activități și a cadrelor didactice la prezentul simpozion, în vederea împărtășirii rezultatelor lor, va însemna un pas, poate mic, dar care poate revitaliza viața școlii românești.

Educația ecologică este deosebit de importantă și necesară pentru a determina generațiile viitoare să treacă de la ignoranță la apreciere, cunoaștere, înțelegere, participare și acțiune.

Conținutul lucrărilor prezentate a fost validat de către consiliul științific al simpozionului, alcătuit din reprezentanți ai instituțiilor partenere și cuprins într-un CD cu ISSN. Lucrările au vizat aspecte cu un grad de interes ridicat din tematica propusă dezbaterii, au dat dovada de originalitate. Au fost comunicări în care abordarea teoretică s-a îmbinat cu exemple concrete de realizare a educației pentru mediu,

exemple de bună practică, proiecte de lecții, proiecte educaționale, prezentare de idei de rezolvare a problemelor actuale de mediu.

Evaluarea și certificarea activității s-a realizat prin reflecții individuale, exprimare de opinie în cadrul grupului, realizarea unui afiș, a unor pliante, a unei mape cu lucrările cadrelor didactice participante, a unui CD cu ISSN, informații și imagini de la simpozion care au apărut în presa locală, în publicația și pe site-ul CCDG București, precum și pe www.didactic.ro.

Simpozionul a fost un succes pentru care mulțumim organizatorilor, directorilor, învățătorilor, profesorilor și elevilor școlii, de asemenea partenerilor noștri, invitaților și tuturor colegilor din țară!

Vă așteptăm cu drag și la ediția din acest an!

**” Pământul nu este moștenirea noastră ,
ci darul pe care trebuie să-l facem copiilor noștri ! ”**

Antoine de Saint - Exupery

Material realizat de prof. Claudia Savu

« EMINESCU ÎN OGLINDA GRAFICĂ »

Școala Generală Nr. 19, Brașov – decembrie 2010-ianuarie 2011

O zi a mai rămas până la vacanța de Crăciun 2010.

Studentii masteranzi ai Facultății de litere de la Universitatea Transilvania au pășit în școala noastră fiind plăcut surprinși de multiple picturi simbolice, pereți decorați multicultural și săli de clase aranjate cu mult bun gust. Doamna profesoară de Arte plastice, Anișoara Munteanu, a mobilizat, în funcție de criterii valorice, numai elevii talentați ai Școlii Generale Nr. 19, reușind să impresioneze organizatorii.

În sala de conferințe a școlii, tinerii artiști s-au întrecut în interpretare, imaginație și acuratețe vizionară. „Scrisorile” lui Eminescu au fost savurate și apropiate fără rețineri ori detașare. Eminescu și-a redobândit culoarea în epoca schimbării și vitezei. Glasurile lor, naturale și nemodificate de amprenta emoției, s-au auzit clar, răsunător, iar desenele au reprezentat chintesența unor ani de studiu ce nu au fost în zadar. De la bobocii de clasa a V-a și până la veteranii de a VIII-a, toată suflarea adolescentină a rememorat timpurile apuse ale istoriei și ale iubirii romantice.

Ferestrele cu perdele de catifea au prins contur printre cărămizile castelelor, sultanul și-a recompus, în majoritatea desenelor, iubirea platonice pentru Luna metamorfozată în fecioară, iar inima a scânteiat printre ramurile copacilor nemuritori. Să fie acest exercițiu un motiv cultivat pentru pasiunea cunoașterii sau doar o altă oră ce a trecut neobservată ? Balanța înclină vertiginos către prima enunțare. Fiecare a avut ceva de câștigat în urma acestei acțiuni culturale, chiar dacă unii doar o diplomă ,mici cadouri sau o postare publică. Fiecare a învățat că lucrurile simple se gustă în doze mici, dar relevante, cu zâmbetul pe buze și incandescență în priviri.

Să-i cunoaștem și să-i felicităm acum pe cei care s-au remarcat dintre sutele de participanți din școlile județului Brașov:

Premiul al II-lea, Predoi Maria , cls. a VIII-a A

Excursie la Ipotești - Alzibak Sara, cls. a VII-a A și Chiușdea Cristian , cls. a VIII-a A

Învățați jucându-vă! Învățați pentru că mâine voi veți fi cei care veți împărtăși din prea plinul vostru.

Desenați gândindu-vă că lumea se naște prin voi, iar glasurile “înscrise” pe coli îngălbenite de ani se vor personaliza prin amprenta voastră.

Prof. de arte plastice, Anișoara Munteanu

SĂ CUNOAȘTEM MAI BINE BRAȘOVUL

BISERICA NEAGRĂ, INIMA BRAȘOVULUI

Poziția geografică strategică a Brașovului aproape de drumul comercial Rucăr-Bran, prin munții Carpați, a influențat dezvoltarea sa economică de-a lungul timpului. Datorită apropierii sale de Munții Bucegi și de Castelul Bran, Brașov este una dintre cele mai importante destinații ale României

Veche de peste 500 de ani, Biserica Neagră este cel mai reprezentativ monument istoric al Brașovului, cea mai mare biserică gotică din Transilvania și, după cum afirmă unii istorici, cel mai mare edificiu religios între Viena și Istanbul. Mai mult decât atât, înăuntrul ei se află una dintre cele mai mari orgi din Europa și cea mai mare colecție de covoare vechi din Asia mică

Construcția acestei biserici evanghelice în stil gotic a început în jurul anului 1380, în timpul parohului Thomas Sander, și inițial a fost numită Biserica

Sfânta Maria. În 1421, mare parte din construcție a fost distrusă în urma invaziei turcești, motiv pentru care abia în 1477 s-au finalizat lucrările. În prezent este considerată cel mai mare lăcaș de cult din România, având dimensiuni impresionante: 90 de metri lungime, de la 25 la 37 de metri lățimea și înălțimea turnului cu cruce atinge 65 de metri, iar înăuntrul ei pot fi primiți circa 5000 de oameni. Mai mult, în turn se găsește cel mai mare clopot din țară, care cântărește 6,3 tone.

Apoi, după aproape 200 de ani, în 1689 un incendiu a distrus-o parțial iar fumul a înnegrit pereții și multă vreme exteriorul nu a putut fi restaurat. Renovarea a durat circa 100 de ani, dar din cauza pereților negri de fum a fost supranumită Biserica Neagră (în germana Die Schwarze Kirche, în maghiară Fekete Templom). Tot după acest incendiu i s-a ridicat și actualul acoperiș, înalt de 20 de metri. Meșterii care au lucrat la refacerea ei erau veniți din orașul Danzing, motiv pentru care noile bolți sunt în stil baroc nu gotic.

Orga Bisericii Negre

Orga Bisericii Negre, având **4000 de tuburi** și fiind considerată printre cele mai mari din Europa, a fost construită între anii 1836-1839 de către constructorul de orgi Buchholz din Berlin și este renumită pentru sonoritatea ei. În 1924, galeria din fața orgii a fost extinsă pentru a se putea organiza concerte mari de muzică sacra cu participarea corului. În decursul anilor au fost realizate nenumărate discuri de vinil, casete audio și cd-uri. De altfel, în prezent, săptămânal se organizează un concert de orgă.

Colecția de covoare vechi, din regiunile Brussa, Usak și Ghiordes din Asia Mică, din secolele XVII-XVIII reprezintă un tezaur inestimabil al Bisericii Negre. Acestea au fost donate, de-a lungul timpului de către breslele meșteșugarilor din oraș, de către negustori și cetățeni.

Piese de mobilier și obiectele de cult sunt alte valori remarcabile care fac din edificiul brașovean un loc pe care nici un turist nu-l poate evita. De exemplu **cristelnița din bronz**, lucrată de meșterii locali, a fost donată în anul 1472 de către parohul Johannes Reudel. După aproape 150 de ani, în 1716, fierarul Meensen Hannes a realizat un frumos grilaj din fier forjat care înconjoară cristelnița.

Apoi, pe pridvorul sudic, există o pictură murală executată după anul 1476, reprezentând-o pe Fecioara Maria cu pruncul Isus, așezată între Sf. Ecaterina și Sf. Varvara. În partea de jos a picturii se află stemele regelui Matei Corvin și a soției sale Beatrice de Napoli-Aragon. De asemenea nu pot fi

trecute cu vederea trei canate cu cinci tablouri de la altarul din Feldioara (sfârșitul secolului XV-lea). Stranele din navele laterale sunt datate de la sfârșitul secolului XVII și prima jumătate a secolului XVIII, fiind lucrate cu ornamente în stil baroc, sculptate în lemn. Apoi, stranele din cor sunt în stil neogotic, datând din 1866, iar în nava centrală băncile, realizate din lemn de stejar, au fost montate din 1937.

Vechile pietre funerare ale unor personalități brașovene au fost zidite în spațiile laterale ale antreului de vest în momentul în care s-a lucrat la ridicarea altarului neogotic (1866) și la construirea instalației de încălzire (1937).

O pânza pictată în ulei reprezentând **“Nunta din Cana”**, opera a pictorului Hans Eder, se află expusă pe peretele frontal al navei laterale dinspre nord. Stema orașului Brașov, coroana pe un trunchi de copac cu rădăcini, este reprezentată, în relief, pe stâlpul din fața amvonului. Tot în interiorul bisericii se găsesc o serie de statui, dintre care cea mai veche este a Sfântului Ioan Botezătorul. Altele îi reprezintă pe Toma Plebeanul, Sfântul Iacob Pelerinul, Isus Salvator Mundi, Fecioara Maria, Pavel, Luca și Sebastian.

O statuie atipică pentru un lăcaș de cult se află expusă pe contrafortul din partea nordică. Este vorba de reprezentarea unui copil care parcă ar sta să cadă. Legenda spune că în momentul în care se construia Biserica, un meșter a devenit invidios pe un ucenic foarte talentat. La un moment dat i-a cerut copilului să ridice ceva de pe cornișă și când acesta s-a aplecat, meșterul l-a îmbrâncit. Tot legenda spune că statuia a fost ridicată de ceilalți ucenici, în memoria celui asasinat mișelește. De-a lungul timpului Biserica Neagră a fost supusă la mai multe lucrări de întreținere și renovare. Statuile de pe contraforturile exterioare au fost înlocuite cu copii, în perioada anilor 1937 – 1944, iar originalele au fost adăpostite înăuntrul bisericii. Între 1967 – 1977 au fost alocați bani de la bugetul de stat pentru renovare, iar după cutremurul din 1977 restaurarea s-a realizat cu ajutoare din donații și colecte.

Potrivit estimărilor turistice, anual prin Biserica Neagră trec circa **100.000 de turiști**, fiind considerată al doilea obiectiv de interes major din județ, după **Castelul Bran**.

ZONA BRAN - MOIECIU

Situat la 25 km de Brașov și 190 km de București, Branul este deopotrivă un loc de istorie și legendă. Branul este poarta de legătură între Transilvania și Valahia, strajuită de-o parte de Masivul Pietra Craiului, iar de cealaltă de Masivul Bucegi.

Branul este locul în care se află unul dintre cele mai vizitate castele din Europa - Castelul Dracula - sursa de inspirație a celei mai fascinante legende, cea a sângerosului Conte Dracula. Castelul a fost însă construit de locuitorii Brașovului între anii 1377 - 1382 pentru a apăra trecătoarea în fața invaziilor turcești. La începutul sec. XX a devenit reședința preferată a Reginei Maria de România, căreia brănenii îi păstrează profunda recunoștință pentru prețuirea de care ei s-au bucurat în anii de glorie ai monarhiei românești.

Deși numele Branului este legat indisolubil de cel al Castelul Bran, zona este extrem de bogată în atracții turistice: Cheile Moieciului, Munții Bucegi și Pietra Craiului, Peștera Dâmbovicioara, Cetatea Râșnovului, dar și Brașovul, împreună cu cetățile săsești de la Prejmer și Hărman. Se pot vizita și locuri mai îndepărtate: Castelul Peleş din Sinaia, cetatea medievală Sighișoara, patrimoniul UNESCO, sau Biertan, una din cele mai mari cetăți săsești din Transilvania. Poiana Brașov este o zonă tradițională de schi, dar și pentru petrecerea vacanțelor de vară. Accesul în Poiana Brașov este facil și din Râșnov (9km).

Branul este, de asemenea, un loc care face concurență orașului prin vilele cochete care s-au construit în ultimii ani. Regiune binecuvântată de natură, cu oameni gospodari și primitivi, brănenii au știut să valorifice prin turism atuurile pe care le-au avut. Turismul rural se practică aici de zeci de ani, reprezentând azi o alternativă viabilă la hotelurile mari din Valea Prahovei.

Poți merge la Bran în orice anotimp vrei, deoarece mereu ai ce vedea sau ce face și niciodată nu te plictisești. Să ne bucurăm împreună de aceste locuri și să-i mulțumim lui Dumnezeu că a fost, poate, mai aproape de noi, brașovenii, atunci când a făcut Pământul...

*Pîrvu Raluca
Clasa a V-a B*

„MUNȚII NOȘTRI, AUR POARTĂ”...

Nu vă lăsați înșelați de titlu! Nu despre metalul nobil, numit aur, voi vorbi aici, ci despre lucruri mult mai prețioase...

Sunt multe minuni ale Naturii în lumea întreagă, însă voi mărturisi despre cele văzute cu ochii mei, într-o simplă excursie aniversară, ce a avut loc la data de 2 august 2010 în masivului Bucegi. Drumeția a avut ca repere următoarele puncte: platoul Babelor cu Sfinxul, peștera Ialomicioara și vârful Omu. Dintre aceste trei obiective, doar peștera nu a mai putut fi vizitată, întrucât ne-am „împotmolit” într-o mulțime de pietre paralelipipedice înșirate pe tot traseul dintre Babele și Piciorul Babelor - peșteră (stația de teleferic). Uimirea noastră crescândă (nu ne așteptam să vedem astfel de blocuri paralelipipedice în drumul nostru) a făcut loc foarte repede unei admirații copleșitoare și, desigur, ne-a stârnit o multitudine de întrebări. Mai întâi am încercat să înțelegem dacă doar Natura a putut face așa ceva sau o civilizație ce nu cunoștea metalele a zidit un munte. Denumirile vârfurilor din masivul Bucegi dau strania impresie a unei lumi mitice, de legendă, a unei Geneze: muntele Bătrâna, Doamnele, Obârșia, Cerdacul Obârșiei, Caraiman, Găvanele, Vârful Ocolit, Omu, Babele, Sfinxul, Piatra Arsă, Vârful cu Dor și așa mai departe.

Roca din care este alcătuit masivul Bucegi este denumită științific, „conglomerat specific de Bucegi” și, într-adevăr, privind-o, ai strania impresie că nu este nici mai mult, nici mai puțin decât un simplu ciment ce intră în alcătuirea zidurilor și drumurilor construite de oameni. Dar, nu numai acest „conglomerat specific” este prezent în cantitate mare, ci și gresia, însă lucru curios, gresia se află sub conglomerat, ca și cum cineva, vrând să protejeze stratul friabil, nerezistent al gresiei de acțiunea vântului, ploilor, zăpezilor, a turnat un strat gros de ciment. Această așezare a straturilor, gresie la bază și ciment la suprafață, nu respectă depunerea naturală, firească și anume, cimentul cu rocile mari la bază și apoi spre suprafață rocile din ce în ce mai mici până la ultimul strat de deasupra, gresia. Încercarea de a explica așezarea specifică, ne-naturală din Bucegi, cu gresia la bază, se lovește de un impediment serios și anume gravitația, care ne spune că obiectele mai grele vor fi la bază iar cele ușoare deasupra.

Intervenția umană explică satisfăcător de ce a fost încălcată legea gravitației. Cea mai simplă și ușoară cale de acces în masivul Bucegi este prin Sud, pe lângă peștera Ialomicioara, pe la Piciorul Babelor, însă, exact în această zonă străjuiește o cetate ale cărei ziduri și contraforți se văd foarte clar. Sunt convinsă că pozele susțin cele afirmate de și, de ce nu, le consider incitante pentru a îndemna la un studiu amănunțit și de specialitate ale acestor locuri .

O masă paralelipipedică.

Vântul, ploaia a tocit colțurile cândva drepte.

„Păzitorul” Platoului Babelor.
locașurile celor șase mușchi oculari.

Detaliu al ochiului „Sfinxului”. Se poate vedea că „vântul a săpat și

Un cub de granit, rocă foarte rară în Bucegi.
„Șoimul”, spre vârful Omu.

Prof. arte plastice Anișoara Munteanu

SUNT UN FLUTURE VENIT DIN AMINTIRE...

Sunt un fluture venit din amintire
Venit din inima cerului de vise
Am raze de soare, aripile întinse
Ce luminează ca ochii de apa în strălucire.

Eu umblu haihui printre gânduri ascunse
Iar noaptea mă învăluie în perdele de stele
Cometele roșii se prind jucăușe de umbrele mele
Sunt un fluture venit din amintiri nepătrunse.

*Andrei Iosub
Clasa a VII-a B*

Sunt un fluture venit din amintire...
Și-ți zbor prin minte în neștire.
Port pe aripile-mi colorate memorii
Plăcute precum mireasma florii.

*Șerban Cristina
Cls. a VII-a C*

Sunt un fluture venit din amintire,
Un fâlfâit de aripa în noapte,
O găză efemeră pe-acest pământ iubit,
Un vis ce vine seara și-n
Zori s-a risipit.

*Negrea Răzvan
Cls. a VII-a C*

Sunt un fluture venit din amintire,,
Cu aripile frânte și sufletul amar.
Ce caută o floare, un zâmbet

Sau poate o urmă de habar
Dar ce păcat că totul e doar vis,
Un vis frumos, ca frunza de cais

*Munceanu Robert)
Clasa a VII-a C*

Sunt un fluture venit din amintire,
Am coborât încet pe-o rază de iubire
Am venit sa te iau să zburăm
Până la capătul lumii să ne urmăm.
Ești o stea dulce și strălucitoare...

Când zâmbești simt că plutesc pe mare.
Când te văd că plângi inima mea tace
Simt că sufletul meu e străpuns de mii de
ace,

Dar tu știi și eu știu, că luna și soarele
mereu se vor iubi

Chiar dacă ziua și noaptea îi va despărți!

Boldeanu Roxana
Cl. a VII-a C

Tătaru Gabriela
Clasa a VII-a C

PRIMĂVARA

După iarna cea geroasă mii de păsări zboară în stoluri spre răsăritul înroșit. Ghiociei înfloresc și cu mare bucurie mugurii încolțesc.

Natura revine la viața, rândunelele piuie împreună cu puii:

- Cîp cirip, cîp cîp, cîp cîp!

Animalele se trezesc la viața și caută hrana, ursul prinde păstrăvi, iar vulturul zboară maiestuos în căutarea prăzii.

Dintr-un capăt al pădurii ciocănitorea zboară dintr-un copac în altul, curățându-I și completând sunetele din natură.

Cocorii aterizează în locurile unde verdeață și-a arătat colțul. Păsările își fac cuiburi călduroase și primitive pentru pui, iar cele care deja au pui îi hrănesc. Șerpii și schimbat pielea dantelată, iar cerbilor le-au căzut "coroanele".

Lupii alergă și ei după hrana prin pădure.

Tăietorii de lemne au ieșit și ei la muncă. Nu doar taie ci și îngrijesc copacii. Bufnița doarme liniștită făcând concurență liliecilor și totuși natura freamătă.

Bun venit, anotimp al vieții!

Ciobotaru Cezar
Clasa a IV-a C

MINUNE DE PASTI

Doamne nu-mi vine să cred
Când mă uit pe geam și vad
Stoluri mari de pasarele,
Pestrițe și frumusele,
Care cântă-n fel și chip
Cîp cirip cirip cirip!
Și îmi pare mie așa,
Că ele-ar vesti ceva..
Stau puțin și mă gândesc...

De iepuraș mi-amintesc
Iepurașul cel poznaș,
Urecheat și drăgălaș,
Ce aduce bucurii
La părinți și la copii;
Oua roșii, cozonaci,
Pasca, miel și calzi colaci.
Și ne spune-adevărat
Ca Hristos a înviat!

Macsim Ana-Maria
Clasa a IV-a C

PASTELE

Florile albe de gheata au încetat să mai danseze pe cer. Ghiociei argintii au înflorit și natura s-a trezit din nou la viață.

Este primăvară. Oamenii au renunțat la hainele groase. Afară este foarte plăcut: bolta cerească este albastră ca azurul, mingea de foc de pe cer strălucește neîncetat și mieii zburdă pe câmpiile verzi.

Paștele a sosit. Toți copiii așteaptă cu nerăbdare sunetul clopoțelului care anunță începutul vacanței de Paște.

Este ziua cea mare. Toate familiile creștine colorează ouăle. Copiii așteaptă cu bucurie iepurașul.

Paștele este cea mai importantă sărbătoare religioasă iar eu iubesc aceasta sărbătoare.

Munteanu Raluca
Clasa a IV-a C

MAREA

Despic cu privirea valurile mării
Ce dansează în larg pe un ritm de vals.
Cutreier cu gândul, dincolo de granițele zării,
În al cărui văzduh albastru, pescăruși imit-un dans.

Scoici de porțelan, venite din adâncuri, rățesc pe mal,
Sclipind în soare, ca nestemate neînsuflețite.

Apa-și poartă trenea înfiorată pe nisip, un val...
Un val nebun de dor sparge țărnițele neclintite.

Cerul își pictează chipul în culorile mării blajine,
Crezând că, împreună cu apa, formează un tot perfect.

O barcă albă, cu cioc de lebedă, străpunge a apei imagine,
Ca un ac ce înțepă pânza cu al său vârf drept.

*Grigoraș Ana-Maria
Clasa a VIII-a C*

MISTERUL IERNII

Cerul aburit cerne steluțe argintii de gheață,
Ca niște fulgi mari de lebedă, ce cad în rotoace.
Mantia țesută din flori de cireș pune stăpânire peste întreaga viață...
Așternându-se pe câmpii precum o adiere moale.

Gerul pictează flori de gheață și coase dantele pe ferești,
Iar vântul, alergând nebun, lasă în urmă troiene mari din vată.
Cu o suflare doar, îngheață apele ce par acum din povești.
Raze se reflectă pe oglinda apei înmărmurită, ce sclipește toată.

Pădurea, grandiosul domeniu de cleștar, își adună în poală argint,
Străjerii ei, brazii falnici, și-au pus căciulițe din lână rece,
Iar pe brațe s-au pudrat cu praf fin, în întregime strălucind,
Totul este învăluit în mister, toată natura tace.

*Grigoraș Ana-Maria
Clasa a VIII-a C*

SOSIREA IERNII

E ultima zi de toamnă. Plouă afară. Înseamnă că ne vom încheia toamna acestui an cu mici picături de ploaie care se împrăștie prin toată țara.

Suntem pregătiți cu toții de sosirea acestui anotimp frumos numit iarnă. Cei de-o șchioapă abia așteaptă să sosească sărbătorile de Crăciun și Revelion și, desigur, sărbătoarea de Moș Nicolae, care va fi prima.

Și școlarii mai mari se gândesc la ce vor planifica împreună cu familiile lor de frumoasele sărbători și de vacanța de iarnă. Unii vor merge în tabere, alții la munte, unii vor petrece vacanța acasă, alții la țară.

Dar și animalele sunt bine echipate pentru venirea anotimpului geros.

Prin urmare, toți așteaptă magia iernii adevărate care va începe în orice moment!

*Constantinescu Sabina
Clasa a III-a B*

IARNA ÎN SAT

Era o iarna friguroasă. Strașnicul ger pusese stăpânire pe sat. Fulgii ca niște steluțe argintii au creat un strat pufos, alb ca spuma laptelui. Pe cușmele de omăt ale brazilor se zăreau adesea vrăbiuțe zgribulite. Doar cristalinele lor glasuri tulburau liniștea satului.

Din când în când, cerul cernea dansatori de gheață care semănau cu niște fluturi gingași. Aceștia acopereau grădinile cu mantii imaculate și reci.

Când ninsoarea se mai domolea, valuri de copii năvăleau pe derdelușurile înghețate. După o bulgăreală pe cînste, copiii aveau obraji ca merele coapte toamna, iar căldura din privirile lor parcă topea întregul peisaj.

La lăsarea întinericului, copiii mergeau la casele lor, unde, încălzindu-se la gura sobei, visau la o nouă aventură pe derdeluș.

Iarna este un anotimp special de care trebuie să ne bucurăm din plin!

Iarina Tudor
Clasa a IV-a B

POVESTEA FULGULUI DE ZĂPADĂ

A sosit iarăși. Este luna decembrie, luna cadourilor, a sărbătorilor, luna bucuriei. Zăpada nu s-a lăsat mult așteptată. Cerul a început de câteva zile să cearnă fulgi mari și albi de nea.

Într-o seară stăteam și priveam la ninsoarea care cobora în pași repezi, dar totuși așa de blând din văzduh, imaginându-mi că eu aș fi unul dintre ei. În călătoria lor spre pământ, fulgii parcă se joacă, drumul părând a fi o nouă experiență pentru ei sau mai bine spus vor avea un alt loc de joacă. Sunt atât de jucăuși încât îți împărtășesc din bucuria lor. Numai unul pare a fi ceva mai supărat, adică eu. "Nu din nou! M-am săturat să văd cum tot rîd și se entuziasmează toți. Parcă ar fi ceva așa de frumos când ajung pe pământ. Nu se întâmplă nimic. Rămân o perioadă necălcați în picioare de vietăți sau dacă nu se topesc de ajung undeva unde este cald. Atâta fericire degeaba. Chiar nu-i pot înțelege. Cred că sunt singurul realist dintre toți." Acestea au fost gândurile mele, ale unui fulg diferit de ceilalți. Dacă m-ai privi atent, ai putea să realizezi că eram diferit, special față de ceilalți "frațiori" ai săi. Aveam formă de steluța, împodobită cu beteala și globuri. Sunt mult mai mare și poate din acest motiv gândesc altfel.

În cele din urmă se sfârșește călătoria. Am ajuns pe pervazul ferestrei unei case, am început să mă uit înăuntru. Acolo, lângă șemineu se afla un brad frumos împodobit cu globulețe multicolore și luminițe care dau mici raze colorate în toată încăperea. Sub brad sunt puse cadourile pentru toți cei din familie. "Sunt multe cadouri sub brad. Asta înseamnă că au fost cuminți. Cam greu de crezut. În ziua de azi am văzut mai mulți copii care nu ascultau de părinți și care făceau numai prostii. Însă se pare că aceștia nu sunt precum ceilalți" mi-am spus mirată, dar totodată bucuroasă că mai sunt și astfel de copii. Pe masă sunt puse prăjituri și un pahar cu lapte. S-a gândit că toate au fost pregătite pentru Moș Crăciun, în semn de recunoștință pentru cadourile primite. Tot uitându-mă prin cameră, brusc în fața ferestrei apare un copil. "Ce sperietură! Era cât pe ce să cad. Și copilul ăsta... putea să fie mai puțin repezit. Nu-și imaginează că mai sunt și alții în jur? De fapt, nu are cum să știe" mă gândisem eu, micul "musafir". Băiețelul mă observă totuși și deschide geamul. Mă ia pe degetelul sau firav și mă privește cu încântare și uimire. Ce frumos eram, atât de mic și cu o formă așa de complicată. "Ce va mai vrea și el de la mine? m-am întrebat. Parcă aș fi o ciudățenie a naturii și totuși el pare a fi ciudat. Uite ce ochi are! Sunt atât de albaștrii. Părul lui blond pare de aur. Poți să spui fără rețineri că este un înger în plină iarnă." În timp ce admiram mică creatură ce m-a luat din frig, iată că apar și părinții micuțului. Ei îl îmbrățișează. u, micul "oaspete" eram mișcat de aceste gesturi. Câtă dragoste se afla în gesturi atât de simple! Oare nu era la fel și în jocul cu fulgii? Ei erau frații mei chiar și pentru câteva minute, însă erau familia mea. "Cât de mult greșeam prin comportamentul meu de gheață! Am și eu o familie, pe care nu am prețuit-o îndeajuns. Dar încă nu e prea târziu. O să mă duc afară la ei! Asta am să fac.. Măcar de Crăciun să fiu și eu altfel!" Afară îl așteptau frații lui. "Vă rog să mă iertați că nu v-am înțeles și nici nu v-am ascultat până

acum! A trebuit ca un copil cu privirea blândă să-mi deschidă ochii. "Fulgii m-au iertat și împreună ne-am jucat până când au venit și alții din înaltul cerului.

Și uite așa, miracolul de Crăciun există. Fulgul cel supărăcios și-a dat seama că el greșea prin atitudinea și gândurile lui. A fost un vis care m-a făcut să văd în realitate cum trebuie să fiu, mai ales în aceste zile sfinte.

*Sofonea Evelina
Clasa a VIII-a A*

LIVADA

A sosit primăvara. Soarele timid își trimite razele spre pământ.

Cea dintâi rândunică, venită de departe taie albastrul cer ca o săgeată, iar pe crenguțele pomilor o primesc vrăbiuțele care au rămas să învesească, cu glasurile lor subțirele, natura aflată sub mantia albă de nea.

Un vânticel cald și dulce, de primăvară, adie crengile pomilor.

Se aude zumzetul albinelor, iar în această atmosferă, desprinsă parcă dintr-un basm, o echipă de grădinari au adus uneltele necesare pentru a curăța pomii din livadă.

Un grup de elevi, împreună cu doamna învățătoare, și-a propus să ajute grădinarii să facă ordine și curățenie în livadă. Sunt emoționați deoarece participă pentru prima dată la o astfel de activitate. Ei ascultă sfaturile celor mari și scurtează ramurile, tăind pe cele uscate, cocoțați pe câte o scăriță. Uscăturile vor fi aprinse împreună cu grămezi de paie pentru a evita efectele brumei în serile mai reci.

Apoi urmează săpatul în jurul rădăcinii pomilor și văruirea tulpinilor.

Acum livada este curată și aerisită. Toți pomii au o formă nouă. Câteva raze aurii pătrund printre crengi și încălzesc mugurii care se vor desface în superbe flori albe, roz sau roșii.

Elevii, împreună cu doamna învățătoare, se retrag mulțumiți de munca lor. Ei știu că la toamnă copacii le vor mulțumi, dându-le o mulțime de fructe, adevărate surse de sănătate.

Într-adevăr munca te înobilează și roadele ei îți dau puterea de a merge mai departe.

*Costea Răzvan George,
Clasa a IV-a A*

ÎN LIVADĂ

După o iarnă lungă și geroasă, a sosit primăvara. Natura se trezește la viață.

Pomicultorii odihniți își încep muncile în livadă. Mai întâi ei taie crenguțele uscate, refăcând astfel coroana pomilor. Fiind curățați, ei vor avea mai multă lumină și căldură. Uscăturile sunt strânse și depozitate, pentru a fi folosite la foc.

Pomii se stropesc cu insecticid împotriva bolilor și dăunătorilor, apoi se vopsesc trunchiurile, până la jumătate, cu var. Acesta ajută nu numai la înfrumusețarea livezii, care arată minunat, ci și la combaterea unor boli.

Pământul din jurul pomului se sapă. El este înprospătat și aerisit, ca apa să ajungă mai ușor la rădăcină.

Acum livada curată și aerisită a început să îmbrace straie de sărbătoare. Primele flori înmiresmate au împodobit crenguțele.

Pomii văzuți din depărtare, par a fi un grup de balerine în șosete albe, îmbrăcate în fustițe transparente din mătase fină, albe, roz și roșii. Ele fac piruete, înălțându-și brațele către cer. Suntacompaniate de cântecul voios și cristalin al păsărelelor.

Fluturii și albinele se ascund printre alb-rozul parfumat al florilor, ca într-un joc de culori.

Munca în livadă nu se termină niciodată, dar bucuria cea mai mare pentru pomicultori va fi la toamnă, când rodul muncii lor se va regăsi în fructele dulci și zemoase.

*Costișor Rebeca
Clasa a IV-a A*

O AMINTIRE

Sosi vacanța de primăvară. Soarele zâmbea blând tuturor și întreaga natură reînvie. Eu împreună cu prietenele mele am hotărât să ne jucăm „Fazan”. Toate cuvintele găsite care începeau cu litera „a” erau scrise pe o foaie. La sfârșit ne-am gândit să încercăm să ne imaginăm o poveste minunată cu acele cuvinte găsite. Era foarte greu pentru că, la început, nu găseam legătură între ele. Dar completându-ne una pe alta ne-am minunat în final ce am realizat. Aceasta este prima compunere a mea realizată împreună cu prietenele mele.

Povestea literei „A,,

„Mihai se grăbea să meargă la școală, era în întârziere. O rugase pe mama lui să-i coasă un nasture la haina de școală. Din grabă mama se înțepă în deget cu **acul**. Colegii lui, **Ana și Alexandru** îl așteptau nerăbdători să meargă la școală. Mihai și-a amintit că ultima oră avea Educație fizică, așa că și-am pregătit **adidașii**. Au plecat împreună în grabă dar pe drum s-au oprit sub un **alun** să-și confecționeze un **avion** dintr-o bucată de hârtie. Alexandru a găsit o creangă din care a realizat un **arc**. Copiii au încins joaca și timpul trecu. Deodată s-au uitat speriați la ceas. Prima oră trecuse fără să își dea seama. Au început să alerge dar un **arici** frumos le-a apărut în cale. L-au admirat dar nu s-au abătut din drumul lor. Intr-un târziu au ajuns la școala cerându-și iertare de la doamna învățătoare care citea copiilor din **Abecedar** o povestioară.

Cei trei colegi au fost iertați dar au promis că nu vor mai pierde timpul cu joaca atunci când vor merge la școală. „

Sânziana Antonescu

Clasa a II-a B

ÎN EXCURSIE

În sfârșit a sosit ziua cea mare. Astăzi plecăm în excursie. Încă de la ora opt fără un sfert împreună cu colegii și doamna învățătoare ne-am strâns în fața școlii și am așteptat autocarul.

Ajuns, autocarul, ne-am urcat în el pe rândul al doilea și am așteptat să plece spre prima destinație.

Prima oprire a fost la Făgăraș, unde am vizitat „ Cetatea Făgăraș”. Acolo, ghidul ne-a povestit că vestita cetate a fost construită inițial ca și cetate de lemn. De asemenea, ne-a vorbit despre masca romană cu chip de femeie.

Următoarea oprire a fost la Sibiu. Acolo, am vizitat mai multe obiective printre care „Grădina Zoologică” unde am văzut: babuini, urși, lei, maimuțe, papagali, păuni, porumbei, după care am vizitat „Muzeul de Istorie Naturală”, iar ultimul popas l-am făcut la renumitul „Muzeu Național Brukenthal”.

După ce am luat masa în aer liber, simțindu-ne ca la picnic, am plecat spre Sighișoara. Din păcate, datorită orei târzii, nu am putut vizita Cetatea Sighișoarei, ci doar ne-am cumpărat niște amintiri frumoase.

Pe drumul spre Brașov în autocar a fost distracție și voie bună.
A fost o excursie minunată !

*Popa Lorena Elena
Clasa a III-a B*

ÎN TABĂRĂ

În data de 19 iunie 2011, am plecat în tabără la Fundata, împreună cu doamna învățătoare și câțiva colegi. Când am ajuns am cunoscut-o pe doamna Monica și pe fii săi Tudor și Ștefan.

Mai târziu doamna învățătoare ne-a spus câteva reguli pe care sa le respectăm. În prima seara ne-am jucat în camerele noastre, eu și colegul meu nu am prea dormit pentru că am povestit până spre dimineață .

A doua zi, după micul dejun, am pornit pe o cărare șerpuită spre un izvor cu apă vie, acolo doamna Monica ne-a spus că dacă ne punem o dorință acea dorință ni se va împlini. La câțiva metri de acolo am văzut un izvor cu apă moartă. Eu am observat că diferența dintre apa vie și apa moartă este că apa vie care izvoră din stâncă, este limpede și cristalină, iar apa moartă care izvoră din pământ este tulbure și verde. În seara respectivă am organizat o petrecere în

pijama, acolo am jucat mima, telefonul fără fir și alte jocuri distractive.

În următoarea zi, am pornit spre o casă băntuită, în care am intrat și am văzut doar o sobă foarte foarte veche, alte lucruri nu se mai aflau prin ea, fiind de fapt o casă părăsită. Ne-am continuat ziua jucându-ne într-o căpiță de fân și pe pajiștea din fața casei.

În toate aceste activități am fost însoțiți de un câine pe nume Teti, care era blând și jucăuș.

În acea seară am organizat o discotecă împreună cu Ștefan, acolo am dansat foarte mult.

În a patra zi am vizitat o peșteră în care demult trăise un călugăr și unde am zis și noi o rugăciune. În acea după-miază am mers la „Tree Adventure Park”. Cel mai mult mi-a plăcut tiroliană și mersul pe sârmă. Aici, toți copiii s-au distrat de minune. Seara am cântat la karaoke.

În ultima zi a acestei minunate tabere, am avut ocazia să călărim pe un cal foarte frumos, lucru care mi-a plăcut foarte mult. Seara am făcut un foc de tabără la căldura căruia fiecare dintre noi a povestit ce i-a plăcut în această tabără.

Înainte de plecare doamna Monica ne-a dat fiecăruia câte o diplomă de merit și am pornit spre casă cu multe amintiri frumoase.

A fost o experiență frumoasă pe care cu siguranță vreau să o mai repet.

*Andrei Drăgoi
Clasa a III-a B*

TOAMNA INSPIRĂ ȘI DĂRUIEȘTE

Vara a trecut,
Parc-a fost ... un gând,
Încet, pe cărare,
Draga toamnă-apare:
Covor foșnitor
Așterne de zor,
Rumenește mere
Și umple panere
Cu pere și prune,
Gutui și alune.

Mândra gospodină
Adună-n grădină
Vinete, ardei,
Roșii, dovlecei,
Gogoșari grăsuți,
Castraveți cornuți.

Spre cer doar privește
Soarele pălește
Și se veselește
Când ploaia pornește.

Păsări călătoare
O salută-n zare,
Micii gândăcei ...
Fug din calea ei!

Are-un clopoțel
Și sună din el,
Râuri de copii
Veseli și zglobii
Cu ghiozdanu'-n spate
Merg să-nvețe carte.

VASILEVSCHI SABINA

Clasa a II-a

Concursul internațional „Toamna inspiră și dăruiește” Premiul I

AUTUMN INSPIRES AND GIVES

Summer's gone
It went away
Slowly fading on the way
Autumn dear is here to stay
Like a carpet rustling layer
Shiny apples
In the basket
Plums and pears
And quinces and peanuts.
Each of us and everywhere

Can pick up daily:
Ripped tomatoes, sweet
zucchini
Fat bell peppers
Green cucumbers.
As you look the sky up high
You can see the sun
Slowly going down
It shines as it fades away
Much awaiting for the rain.

Stocks of birds
That greet the rain
Little bugs
Running away
Rain that sings
As ringing bells
Children flow
As rivers do
Happy as they go to school.

Traducere: prof. GÂRBACEA IULIA

L'AUTOMNE INSPIRE ET OFFRE

L'été a passé
Comme une pensée.
Doucement, sur l'allée,
Cher Automne apparaît :
Tapis bruissant
Etend rapidement.
Rougit les pommiers,
Remplit les paniers
De poires, de prunes,
De coings et noisettes.

La belle ménagère
Ramasse du potager
Aubergines, poivrons,
Tomates, courgettes,
Cornichons cornus.

Regarde le ciel
Le soleil pâlit
Et se réjouit
Quand la pluie est partie.
Oiseaux de voyage
La saluent au lointain.

Petits miriapodes
L'accueillent.

Elle a une clochette
Qui fait la sonnette.
Flots d'enfants
Joyeux et mutins,
Le cartable au dos
A l'école vont
Apprendre de belles choses

Traducere: prof. IVĂNOIU ANGELA

DARURILE TOAMNEI

Toamna a intrat în casă
Punând struguri dulci pe masă
Și-n cămară prin borcane
Pătlăgele dolofane.

Tot ea ne-a adus alune,
Nuci și mere foarte bune,
Mari gutui pentru dulceață
Și-un butoi de varză creață.

*Toma Sergiu
Clasa a II-a C*

SFÂRȘIT DE TOAMNĂ

Afară suflă o adiere ușoară de vânt. Copacii își pierd din ce în ce mai multe Frunze aurii, arămii și ruginii.

Ploaia a început să ude tot mai des pământul.

Toamna în caleașca ei de ploaie, smulge foarte multe frunze din copaci.

Soarele se ascunde după norii cenușii. Frunzele de pe pământ strălucesc ca niște monezi foarte valoroase de aur. Pădurile s-au îmbrăcat într-o platoșă de aramă.

Picăturile răcoroase de argint stropesc pământul. Bruma argintie a împodobit grădina. Un vânt ușor aduce miresme de toamnă.

Culorile toamnei sunt foarte frumoase, de la galben până la roșu de foc. Câmpia verde este acum veștejită, iar iarba este ofilită.

Să nu uităm că toamna este frumoasă pentru că are o mulțime de culori și ne dă legume și fructe din belșug.

*Răduță Vladimir
Clasa a III-a B*

Concursul internațional „Toamna inspiră și dăruiește” Premiul III

THE END OF AUTUMN

Outside, there is a soft blowing of the wind. The trees are leaving more and more golden, bronze and rusty leaves behind.

The rain has begun to moisten the earth more and more.

Autumn, in her carriage full of rain, reaps up the trees of their leaves.

The sun is hiding behind grey clouds in the sky. The leaves that fell from the trees are shining like valuable little coins. Forests are wearing their brassy clothing.

The silvery cold drops of rain cool down the earth. Frost covers the garden. A little gust of wind breathes out smells of autumn.

Autumn's colours are very beautiful, ranging from yellow to bright red. The green fields are now withered, and the grass is wilted.

Let's not forget that autumn is beautiful because it has lots of colours and it gives us fruits and vegetables.

Traducere: Prof. Raluca Roșculeț

PRIMA ȘCOALĂ ROMANEASCĂ

În perioada Sărbătorilor de Iarnă ne-am întâlnit, în cadrul unui proiect, cu un grup de copii defavorizați, romani și romi, de la o școală din localitatea Măieruș, pentru a le oferi o zi de neuitat.

După ce ne-am cunoscut în sala noastră de clasă am plecat spre principalul obiective care ni l-am fixat: Prima Școală Românească.

Când am intrat pe acea ușă mare și grea din fier am crezut că ne-am întors în trecut, în vremea lui Anton Pann.

Prima sală înfățișa minunata clasă a elevilor, cu bănci din lemn care aveau un locaș pentru călimara cu cerneală. Catedra, frumoasă "casă" a învățătorilor, era și ea acolo. Pe ea stătea liniștit acum "biciul de foc" al profesorilor sau pe înțelesul nostru "spaima elevilor", care era de fapt o nuia cu care erau pedepsiți copiii vorbăreți și neascultători.

A doua încăpere adăpostea vechea tiparniță a diaconului Corresi.

Pe masă se puteau vedea sute de pagini care stăteau în teancuri pe un pervaz luminat al unei ferestre, prin care trecea razele soarelui, ușor, ca o adiere de vânt, luminând cămăruța întunecoasă. Cât despre tiparniță era clar că a fost gândită de o inspirație aleasă. Milioane de litere frumos ilustrate în pagină, dezvăluiau istoria vremurilor apuse.

A treia cameră era descrisă prin manuscrise aurite și drapele minunate de pe vremea lui Carol I al României. Din vitrină se vedeau aceste lucrări excepționale.

La etaj, a patra sală era una specială. Erau tablouri cu preoți și scriitori români, care pierdute într-un incendiu, au fost salvate de un om ales și anume de bunicul colegei noastre Alexandra.

Ultima sală, a cincea, a fost înființată cu scopul de a cunoaște toți oamenii cărțile de pe vremea aceea.

Erau opere în limba latină. În acea minunată sală am aflat cum că profesorii scriau pe cărți blesteme, pentru ca elevii să le păstreze curate și îngrijite.

A fost o vizită deosebită pentru noi, cât și pentru acei copii!

*Dodu Teodora Andreea
Clasa a IV-a B*

CE ÎNSEAMNĂ CARTEA PENTRU MINE?

Noi, elevii clasei a III-a C, răspundem:

- Loc magic care te marchează pentru totdeauna. (**Monica Miș**)
- Un lanț de aventuri. (**Iuliana Tamaș**)
- O cheie care ne dezleagă cunoștințele (**Rebeka Biro**)
- Un loc fermecat unde ai ocazia să-ți descoperi talentul și unde îți îmbogățești mintea. (**Kătălin Melnic**)
- Învățare și educare (**Sara Schuszter**)
- O familie desăvârșită unde copiii sunt filele, părinții sunt copertile, iar iubirea, unirea este cuprinsă în cotorul cărții care prinde toate filele. (**Barbara Ciambelli**)
- Buchet de cunoștințe. (**Ioana Ghișoi**)
- Un cristal care nu își pierde strălucirea în nici un moment. (**Alice Păzitor**)
- Un diamant care luminează mintea omului. (**Andreea Axente**)
- O călătorie prin gânduri și frumuseți așternute pe hârtie. (**Mihai Muntean**)
- Cel mai bun și tăcut prieten care te conduce spre o lume minunată. (**Andrei Apostol**)
- O lume plină de surprize care ne ajută în viață. (**Daliana Moga**)
- O floare inmiresmată care ne îmbie cu parfumul său și pe care avem datoria să o păstrăm cu sfințenie. (**Eduard Bratu**)
- O ușă spre cunoaștere. (**Raul Maxim**)
- Steaua care ne luminează viața. (**Delia Popa**)

- O lume minunată de basme care ne inspiră și ne povățuiește pe calea cea dreaptă. (**Tudor Surugiu**)
- Înțelepciunea omenirii. (**Ilinca Prelipcianu**)
- Un tărâm minunat pe care pășim cu teamă la început dar apoi prindem curaj pentru că ni se deschid toate porțile. (**Diana Apostol**)
- Învățătura omului, cea mai bună prietenă care-mi înseninează viața (**Paula Florea**)
- Un vis ce devine realitate într-o zi numai să ai voință pentru a urca cât mai sus prin cunoștințele acumulate zi de zi (**Cornelia Trifan**)
- Un obiect care te învață în liniște ce e bine în viață. (**Antonia Spânu**)
- Asemănată cu un pom din care la sfârșit culegem roadele. (**Daniela Mihăilescu**)
- Un obiect prețios fără de care nu te descurci în viață. (**Ștefan Secrieru**)

UN CIOB DIN VIAȚA DE ȘCOLAR

Într-o frumoasă zi de iunie, o fetiță micuță la înălțime dar cu ochii luminoși și fericiți, venea cu mama ei de la grădiniță. Avea o mulțime de întrebări pe care i le punea mamei ei și cea mai stăruitoare dintre ele era: „Mami, cum o să fie atunci când o să merg la școală, oare tot așa de frumos ca și la grădiniță?”

Acea fetiță eram eu, Alexandra Monica, la terminarea frumoșilor ani de grădiniță. Aveam multe gânduri despre cum va fi la școală dar toate s-au risipit pentru că a venit vacanța cu multele ei bucurii și zile frumoase. Încet, încet vara a trecut și a sosit toamna, cu alaiul ei de culori bogate. Din nou o mică teama mi s-a cuibărit în suflet știind că urma să ajung într-o zi în fața unei clădiri pe care scrie mare și frumos „**Școala Generală Nr. 19**”. Mă gândeam: „Oare ce va fi înăuntru, ce colegi noi voi avea, cum va fi doamna învățătoare?”

Iată sosi și prima mea zi de școală. Dimineața devreme, îmbrăcată în uniformă roșie ca macul, emoționată și sfioasă am ajuns cu părinții mei în curtea școlii. Am răsuflat ușurată atunci când l-am văzut și pe prietenul meu de la grădiniță, Edy, care și el urma să fie în clasă cu mine. Eram mai curajoasă pentru că acum aveam un aliat. M-am îndreptat spre locul unde am văzut și alți copii tot atât de mici ca și mine și la fel de frumos îmbrăcați. Pe când mă hârjoneam cu Edy, lângă noi a apărut o doamnă necunoscută care ne-a rugat să ne așezăm în rând cu ceilalți copii. M-am uitat lung la dânsa, părea bună la suflet și blândă, avea ochi luminoși și calzi. Am îndrăgit-o din prima clipă. Colegii din clasele mai mari, au făcut un pod de flori pe sub care am trecut noi, bobocii din clasa I, care pășeam pe un tărâm necunoscut.

Ajungând în clasa unde aveam să descoperim tainele cărților, am văzut pe băncuțe primele mele manuale, unul dintre ele se numea *ABECEDAR*. După ce doamna învățătoare s-a prezentat am aflat și numele noilor mei colegi. Mi se părea că timpul s-a oprit în loc, aș mai fi vrut să stau în bancă, dar țârâitul clopoțelului mi-a pus capăt visului frumos în care eram. Am plecat din clasă cu regret dar știam că urma să mă întorc a doua zi în același loc. Încet, încet doamna învățătoare ne-a ajutat să ne cunoaștem mai bine. Au urmat zile foarte frumoase în care, pas cu pas, am învățat o mulțime de lucruri noi. Ne-am familiarizat cu tot universul școlar (biblioteca, cabinetul medical și sala de sport).

Zilele au trecut, am învățat să scriem, am învățat să citim și să socotim. Cel mai minunat moment a fost când am luat primul meu calificativ de FB, eram foarte fericită pentru succesul meu, dar și prima dezamăgire mi-o amintesc, atunci când am luat primul meu calificativ de B. În clasa noastră sunt douăzeci și trei de elevi, șapte băieți și restul fete. Acum suntem toți ca o familie: ne ajutăm și ne respectăm.

Pe parcursul timpului doamna învățătoare, pe lângă activitățile școlare, a încercat să ne bucure cu multe alte

surprize. Chiar îmi aduc aminte de prima ieșire, când am fost la Zoo cu toată clasa și apoi ne-am distrat în parc împreună. Chiar dacă sunt numai doi ani de când viețuim împreună, am multe amintiri școlare frumoase închise în sertarul cu gânduri ale clasei mele.

Și așa am descoperit că școala, din care fac parte, este un loc minunat în care poți să înveți dar în același timp te și distrezi. La o parte din întrebările mele de la grădiniță, despre școală, am găsit răspunsuri și la restul încerc să le deslușesc secretul în anii care vor urma.

*Miș Monica Alexandra
Clasa a III-a C*

OF! OF! OF!

Capitolul 1

PORECLĂ ȘI PĂȚANIE

Eram elev în clasa a II-a, aveam un coleg care parcă nu se oprea din băut apă, pe nume Jery Finck. Într-o zi doamna învățătoare l-a poreclit „Bețivanul“ și a rămas cu această poreclă. De atunci, nici un coleg nu i-a mai spus Jery...

Peste o săptămână, chiar două, eram la câțiva metri de ușa clasei, când dintr-o dată țipă un coleg pe nume Rareș Marco:

- Tom și-a spart capul!

Ne-am dus repede în clasă. Acolo era multă gălăgie. Raluca spuse:

- Cineva să se ducă la cancelarie și să o cheme pe doamna învățătoare!

Tom plângea în hohote... Toată lumea țipa:

- Ceva rece!...Unde e doamna?

A venit doamna infirmieră împreună cu doamna învățătoare... S-a făcut liniște. Doamna infirmieră spuse:

- Tom, vino te rog!

Tom s-a apropiat. Doamna infirmieră îi puse un pansament.

Când ajunse acasă, mama lui Tom l-a întrebat:

- Ce ai pățit, Tom dragule?

- Mi-am spart capul!

- Cum?

- Am ridicat manualul de limba română, și am dat cu capul de bancă. Peste patru zile îi trecuse rana.

Capitolul 2

PICNICUL

Într-o zi călduroasă de primăvară l-am sunat pe Tom:

- Tom, vrei să mergem la un picnic?

- Desigur! Nu crezi că ar vrea să vină și Jery?

- Nu știu o să-l sun! Ne întâlnim pe terenurile de picnic la ora paisprezece și treizeci de minute.

- Bine!...

- Jery vrei să vii cu mine și cu Tom la un picnic?

- Desigur!

Peste o oră am plecat spre picnic...

- O, nu pornește motorul! spuse tata.

- Acum cum vom mai ajunge la picnic?

La un moment dat a pornit motorul, în sfârșit... Am ajuns la picnic.

- Bună Tom, bună Jery.

Ne așezaserăm la masă, dar dintr-o dată a început să plouă.

- Asta ne mai lipsea! spuse Jery.

Am fost nevoiți să plecăm acasă. Eram cu toții triști.

Mama m-a întrebat:

- De ce ești supărat, Lery, dragule?
Păi mai întâi am întârziat la propriul picnic și apoi a început să plouă.

Capitolul 3 CONCURSUL

Înainte de Paști, cu o săptămână am dat un concurs la matematică. Toți aveam multe emoții... La un moment dat, a venit doamna învățătoare și a spus:

- Uitați fișele de concurs... concentrați-vă, e ușor!

Când ne-am uitat...

- Ce simplu este! Spuse Jery.

Peste trei zile ne-au spus rezultatele...Ce să vezi, Jery a fost singurul care a obținut numai douăzeci și cinci de puncte, din o sută posibile. Ce supărat era! El se întrebă în mintea lui:

- Oare ce am greșit?

Când îi spuse mamei, aceasta rămase fără cuvinte.

- Ce ai greșit?

- Nu știu nici eu! spuse Jery...

*Drăgoi Andrei
Clasa a III-a B*

DACĂ AȘ FI...

Dacă aș fi o prințesă "a inimilor" aș vrea să fac inimile părinților și inimile copiilor mai iubitoare, mai darnice și mai ajutătoare. Lumea ar fi mai bună, nu ne-am mai certa și nu am mai fi atât de stresați și de egoiști. Ne-am deschide inimile și am vedea realitatea. I-am ajuta chiar și pe cei mai săraci, mai triști și mai neajutorați. Noi oamenii am face mai multe cadouri, am avea mai multă energie și cu siguranța am fi mai sinceri.

Sau, mai ușor ar fi să îi fac pe oameni să se uite în inimile lor, să găsească bunătatea, iubirea și dărnicia, pentru că aceasta există în inimile tuturor oamenilor, trebuie doar să caute, să le găsească și să le folosească, pe fiecare în parte, întotdeauna.

Atunci ei nu ar mai avea nevoie de mine" Prințesa Inimilor"

*Oana Gabriela Faur
Clasa a VI-a A*

FILE DIN COPILARIE...

Mă plimbam într-o zi cu două dintre cele mai vechi prietene ale mele, pe nume Melisa și Alessia.

Am fost la grădiniță împreună și ne-am întâlnit acum două săptămâni la o aniversare a unei cunoștințe, iar de atunci ne întâlnim zilnic. Ne place să ne povestim una alteia întâmplări din anii în care nu ne-am văzut sau să ne aducem aminte de lucruri care s-au petrecut la grădiniță.

În ziua aceea ne plimbam prin parcul Tractorul, fiecare cu câte o sticlă de suc în mână.

La un moment dat ne oprim pe o bancă, iar Melisa ne întreabă pe mine și pe Alessia dacă ne mai amintim prima serbare de Crăciun de la grădiniță. Am stat puțin să mă gândesc și am început să râd. Acea serbare a fost una din cele mai îngrozitoare și în același timp cea mai amuzantă experiență din viața mea.

Deoarece Alessia nu își amintea prea mult, Melisa m-a rugat să le povestesc ce s-a întâmplat.

Prima serbare de Crăciun a avut loc când eu aveam vreo trei ani, iar Melisa și Alessia aveau patru ani.. Aveam de spus fiecare câte o scurtă poezie aleasă de doamna educatoare.

Dintre noi, Alessia a fost prima. Pentru că vorbea foarte încet, doamna educatoare i-a dat un microfon. Când a reînceput poezia s-a oprit curentul și câțiva colegi, cărora le era frica de întuneric, au început să țipe. Alessia încerca să se așeze pe scăunelul ei, dar pentru că era întuneric se lovea de majoritatea lucrurilor din cameră.

Când a venit curentul, cei care țipau au tăcut, cu excepția unui băiat care nu și-a dat seama că nu mai era întuneric. După ce și acesta s-a oprit din țipat, Alessia și-a terminat poezia..

După un timp mi-a venit și mie rândul. Eu aveam de spus o poezie despre bradul de Crăciun, dar trebuia să și înfășor niște beteală pe un brăduț. Am spus poezia corect, dar m-am încurcat puțin la beteală. La un moment dat am realizat faptul că jumătate din beteala era înfășurată în jurul meu și că nu mă mai puteam mișca fără să dărâm brăduțul. Pentru că nu vroiam nici să întrerup serbarea, nici să dărâm brăduțul, am luat micuțul pom și m-am așezat pe scaun.

Până la sfârșitul serbării am reușit să dezleg beteala din jurul meu.

Surprinzător, am reușit să închei povestirea fără să mă bufnească râsul, însă Melisa și Alessia se țineau de mijloc deoarece le dura burta de la prea mult râs.

*Gerlinde Ciocea
Clasa a VII-a*

CE ESTE IUBIREA????

Această întrebare zace pe buzele omenirii de sute de ani...poate chiar mii... . Cea mai simplă definiție...ar fi:...o emoție....o trăire...o stare sufletească plină de împlinire și fericire....restul depinde de la persoană la persoană...pentru că, sincer, eu nu pot explica în cuvinte iubirea...

Iubirea este un sentiment pe care fiecare dintre noi îl percepem în mod diferit. Cu toate acestea, ea ne întregește și ne arată cum suntem de fapt. Fără iubire, niciun muritor nu ar putea rezista... ar spune unii dintre marii noștri filozofi. Suntem la vârsta la care vom începe, unul câte unul, să iubim... Îi auzim pe cei “mari”, din jurul nostru, vorbind despre...iubire... Unii, poate, au simțit deja ce înseamnă să iubești, dar cei mai mulți ne aflăm abia la începuturi. Un lucru este sigur: iubirea în adolescență este mult mai profundă decât în timpul maturității. De ce? Pentru că iubești fără să gândești și te dedici întru totul persoanei iubite – pare să fie cel mai pur sentiment.

Fiecare dintre noi iubim pe cineva, încă de când ne naștem – fie mama, fie un prieten, fie fratele, tatăl, bunicii, cățelul sau pisica. Însă, iubirea din adolescență este mult diferită față de aceste sentimente, purtând emblema pasiunii. În adolescență, fiecare dintre noi ne dorim să ne facem remarcă în fața celorlalți. Pentru aceasta ne purtăm de cele mai multe ori caraghios: “furăm” ocheade de la cel pe care-l placem, vorbim prea mult pentru a atrage atenția sau, dimpotrivă, nu reușim să scoatem două vorbe...și câte și mai câte... Dar totul este atât de frumos, până la urmă! Deși se știe că *a iubi* înseamnă și *a suferi*, nu cred că este om pe acest pământ care să nu-și dorească să cunoască, măcar o dată în viață, acest sentiment. Iubirea este o relitate! Iubirea este un vis! Iubirea e un fior ce se agață de inima ta fără să te întrebe dacă vrei să fie acolo. Se lipește de tine și sapă adânc căutând să elibereze sentimentele ascunse înăuntru. Iubirea e șoapta ce îți răsună în suflet. Iubirea e pescărușul peste marea de speranță. Iubirea e precum floarea ce se înalță spre cer. Iubirea e chiar cerul senin.

Iubirea e însăși zborul prin viață!

Așa că...nu vă doresc vouă, oamenilor din jurul meu, decât un lucru....SĂ FIȚI IUBIȚI!!!!

*Ștefan Diana-Maria
Clasa a VII-a B*

O NOAPTE DE NEUITAT

Într-o zi frumoasă de vară m-am gândit să îi chem la mine pe Raul, Adi și pe Vlad, să ne jucăm pe calculator FIFA 12.

I-am chemat pe cei trei la mine pe la zece și jumătate seara. Eu mi-am ales echipa Manchester United, Raul și-a luat Barcelona, Adi și-a ales Real Madrid, iar Vlad și-a luat Bayern Munchen.

Raul avea să joace cu Vlad, iar eu trebuia să joc cu Adi. Vlad l-a bătut pe Raul cu cinci la patru, iar eu aveam să îl bat pe Adi.

Era zero la zero în minutul nouăzeci și trei, iar Adi a făcut un fault în careu și trebuia să bat un penalty. Exact în acel moment... s-a luat curentul!

Am început să "plâng" de ciudă, iar colegii mei au încercat să mă consoleze.

După aceea, Adi s-a oferit să ne spună o poveste de groază.

În urmă cu două săptămâni, pe la miezul nopții, a început o ploaie torențială. Ușor speriat, mi-am pus cearceaful pe cap, așteptând să se termine ploaia.

La un moment dat, am auzit niște pași ușori pe parchetul care scârțâia. Mi-a stat inima în loc, mai ales că știam că sunt singur acasă. Spaima mea creștea pe măsură ce pașii se apropiau de camera mea.

Am văzut clanța mișcându-se și am auzit cum ușa se deschide ușor, scârțâind, din în ce mai mult, iar în cadru a apărut o siluetă fantomatică. Chiar în acel moment vântul puternic a deschis geamul izbindu-l de perete. Fără să îmi dau seama, am început să urlu și fantoma la fel.

În acel moment, un fulger a luminat încăperea și atunci am observat că arătarea era de fapt bunica mea, îmbrăcată într-o cămașă lungă de noapte. Venise să vadă ce fac.

Abia după ce am aprins lumina și ne-a trecut sperietura, am început să ne amuzăm de cele întâmplate.

Cu toții am izbucnit în râs la auzul poveștii și nu ne-am mai gândit că din cauza peniei de curent am pierdut un meci de fotbal detaliat.

Vor mai fi și altele.

În schimb momentele frumoase pe care le-am petrecut cu prietenii mei în acea seara de vară îmi vor rămâne în minte mult timp.

*Horia Rădulescu
Clasa a VII-a B*

RÂȘNOV ORAȘUL TRANDAFIRILOR

Râșnov, oraș al trandafirilor, este situat în județul Brașov, în partea superioară a Țării Bârsei. Târg medieval prosper aflat pe drumul Branului, te duce cu gândul prin secole de istorie. Râșnov are la bază cuvântul "roz", care înseamnă trandafir. Trandafirul a fost ales ca emblemă a orașului.

Orașul este atrăgător prin prezența obiectivelor turistice (Cetatea Râșnovului, Cheile Râșnovului, Bisericile și Peșterile), cât și prin manifestările culturale (Zilele Râșnovului, Serbările Zăpezii).

Zilele Râșnovului încep cu defilarea prin centrul orașului a călușarilor, a trăsurilor și căruțelor rustice trase de cai. Spectacolul durează trei zile în care Râșnovul devine locul unde se pot admira frumoase rase de cai și modul de viață al artiștilor care oferă minunate programe artistice. În cadrul evenimentelor are loc și Festivalul "Off road", care cuprinde și o paradă auto moto.

Iarna aduce după sine Serbările Zăpezii, unde se întâlnesc generații de sportivi și suporterii, oferind privirilor competiții de schi alpin, biatlon, schi fond și sărituri. În anul 2013 în Râșnov se va organiza F.O.T.E, adică Festivalul Olimpic al Tineretului European.

Plăcerea de a redescoperi istoria ne poartă pașii spre Cetatea Râșnovului, cetate ce se înalță mândră pe dealul din centrul orașului Râșnov și care creează impresia că veghează asupra tuturor împrejurimilor. Cetatea Râșnov este o cetate țărănească și a fost construită în secolul XIII-XIV de către locuitorii așezării împreună cu locuitorii din comuna Cristian și comuna Vulcan. Cetatea este construită din piatră și cărămidă, ea cuprinde două curți: una exterioară și una interioară.

Din cauza terenului accidentat zidurile cetății dau impresia unei centuri zimțate. Cetatea Râșnovului are și ea legende sale, cea mai interesantă fiind legată de fântâna din incinta cetății, adâncă de 146 metri, construită timp de 17 ani de doi prizonieri turci, cărora li s-a promis libertatea după ce vor termina fântâna.

Râșnovul rămâne un oraș turistic demn de vizitat, o poveste aparte în care legende romantice cu cavaleri și prințese sunt prezente în cetatea medievală, iar muzica istoriei se aude în bisericile orașului.

*Popa Rareș
Clasa a VII-a B*

ULTIMA ZI DE ȘCOALĂ, ÎNTÂIA ZI DE VACANȚĂ

Este o zi frumoasă de vară, 15 iunie 2010. Este ultima zi de școală, în sfârșit!

Toți elevii sunt strânși în curtea școlii, agitați, așteptând cu nerăbdare anunțarea premianților și începutul primei zile de vacanță. Profesorii stau și îi privesc amuzați, discutând despre anul școlar care se încheie, destul de bine, gândesc ei. La fel și eu; vorbesc din punctul meu de vedere, bineînțeles!

Urmare rezultatelor mele, deja știu că vacanța mea va fi un binemeritat premiu: în primul rând, cantonamentul la Costinești cu echipa de handball - unde sunt printre cei buni, normal, fără falsă modestie - timp de o săptămână și o lună cu mama și bunicii în Germania, la prietenii noștri buni, care ne așteaptă încă de anul trecut...

Dar, să lăsăm deocamdată asta și să vedem ce se întâmplă imediat, pentru că l-am zărit pe domnul director îndreptându-se către microfon.

Acesta anunță începerea premierei. La fiecare clasă, diriginții își laudă premianții. Având în vedere că și rezultatele mele la anumite materii au fost meritorii, am fost unul dintre cei lăudați, spre bucuria părinților mei și, bineînțeles, a mea!

În mare parte, emoțiile au trecut, iar noi elevii începem să ne povestim entuziasmați, sub imperiul momentului, cam ce așteptări avem de la această luuuungă vacanță de vară. Ne gândim că ne vom distra de minune și că o merităm din plin.

Unii dintre noi merg la bunici în diferite colțuri ale țării: în frumoasa și uscata Moldova, plină de vii parfumate, în Oltenia, la "sudiști", cum le zice bunicul meu, unde este plin de legume și fructe, prin Ardealul nost' împădurit și plin de animale sălbatice, alții la mare, unde se vor "lupta" cu valurile și căldura, câțiva se laudă ca vor escalada frumoșii Carpați, dar în general, toți vor cutreiera România, având în vedere că doamna dirigintă ne-a deschis - cel puțin mie - apetitul pentru călătorii.

Eu, împreună cu jumătate din familie, merg, așa cum am amintit puțin mai sus, în Germania. Dar, înainte de asta, mă voi distra de minune la Marea Neagră, așa ca-n fiecare an, începând cu vacanța dintre clasa întâi spre a doua, când părinții m-au înscris la Clubul Dinamo, secția handball. Îmi place foarte mult apa înspumată și caldă, nisipul fin și plin de scoici, antrenamentele de dimineață împreună cu dom' profesor, când soarele ne salută zâmbitor, alergarea de seară, pe malul mării, când valurile se joacă cu picioarele noastre, obosite de atâta alergat.

Restul vacanței mi-l petrec la bunicii din partea tatălui, ajutându-i la treburile gospodărești și jucând football.

Ah, și să nu uit de prietenul meu, Haiduc, ciobănescul meu mioritic, darul de la Moș Nicolae de acum trei ani. Și el este trecut pe lista mea de vacanță, păi nu?!

În Germania sunt convins că voi vedea locuri minunate, pe care le-am văzut doar în cărțile de geografie și pe anumite canale de televiziune: National Geo Wild sau Discovery. Bineînțeles că voi face și puțin shopping; cu siguranță îmi voi exersa puțină germană pe care, spre marea mea rușine, n-am prea am învățat-o!

În rest, distracție și iar distracție...

Mă întorc acasă aproape de începutul anului școlar, dar până atunci... Până atunci mai sunt trei luni mari și late. Sau poate că nu-s chiar așa de lungi; ce bine ar fi dacă vacanța ar dura nouă luni și școala trei. Ei, glumesc, îmi place școala. Cu succese și cu nereușite, sperând că cele din urmă vor fi extrem de puține sau chiar deloc.

Și... le sunt recunoscător părinților și bunicii pentru toate lucrurile frumoase și bune pe care le fac pentru mine. Vacanță plăcută tuturor!

*Horia Rădulescu
Clasa a VII-a B*

O ÎNTÂLNIRE DE GRADUL III

M-am lăsat cu greu convinsă de niște prieteni să îi însoțesc un weekend într-o excursie cu cortul pe Valea Cerbului.

Nefiind o iubitoare a naturii, îmi era teamă de orice contact cu faună locală - de la furnici și gândaci, până la urși, despre care am auzisem că se află în zonă.

Ziua de sâmbătă a trecut într-un mod plăcut. Am instalat cortul, iar doi prieteni au plecat după lemne în pădure, eu preferând să rămân în siguranță, sau cel puțin așa credeam eu, în poienița în care ne aflam. Am făcut grătar, ne-am jucat volei, fotbal și cărți, și astfel seara a sosit pe neașteptate.

Deși era vară, serile la munte pot fi răcoroase, așa că ne-am adunat cu toții în jurul unui foc de tabără. Cineva a avut ideea genială să spunem povești de groază, inspirat probabil și de locația sălbatică. Întâmplările pe care le-am auzit, cumulate cu zgomotele ciudate din natură au fost suficiente să mă treacă fiori pe șira spinării. După miezul nopții, obosiți, am hotărât să ne retragem în cort, dar aflată încă sub influența celor auzite nu reușeam nicicum să adorm. Deodată, prin fața cortului a trecut o umbră care mi s-a părut uriașă și în lumina palidă a lunii am zărit două coarne ascuțite și amenințătoare. De spaimă, tremuram atât de tare, că au început să ne clănțane dinții, iar inima aproape că îmi ieșea din piept.

Eram convingi că este diavolul în persoană. Cineva mai curajos, a spus că este imposibil și că, probabil, este un urs. Am mai așteptat câteva minute, sperând că fiara va pleca, dar aceasta s-a dovedit foarte răbdătoare, parcă așteptându-ne să ieșim din cort ca să ne atace. Paralizați de frică, am decis totuși, să înfruntăm pericolul, așa că, înarmați cu două rachete de tenis, o lanternă și un tub de spray fixativ am năvălit afară. Nu mica ne-a fost mirarea când, în locul unui urs fioros, am dat peste un pui de cerb care se lupta cu ambalajul unei pungi de chipsuri. Speriat, acesta a luat-o la fugă, topindu-se în întunericul pădurii, în timp ce noi, relaxându-ne dintr-o dată, am izbucnit într-un râs zgomotos.

Marcată profund de cele întâmplate, am hotărât solemn că este ultima oară când accept o ieșire în natură și că pot să trăiesc foarte bine și fără aceste senzații tari.

Celia

Secară

Clasa a VII-a B

OCHII CASTELANULUI

A fost odată, într-un loc îndepărtat, o familie tare săracă care avea o față frumoasă, harnică și isteată. Ei trăiau doar din vânzarea fructelor pe care le culegeau din inima pădurii. În zilele în care nu găseau nimic, bieții oameni rămâneau flămânzi...

Așa s-a întâmplat ca într-una din zile, când fata a umblat ore în șir, peste tot, doar-doar va găsi ceva ce să le aducă un ban în plus în casă. Era târziu și noaptea se apropia cu pași repezi când copila s-a hotărât să se întoarcă acasă cu coșul gol; deodată a zărit în spatele unor copaci un gard, iar dincolo de el, zeci de pomi încărcăți cu piersici mari și delicioase. Știa că n-are voie să treacă, dar foamea a determinat-o să calce pe acel teritoriu străin. Temătoare, s-a apropiat de primul pom și, atentă, pentru a nu face zgomot, a început să umple coșul. Era fericită că nu se va întoarce cu mâna goală acasă și, cu gândul la ai ei, fata nu a auzit pașii ce se apropiau ușor spre ea. Când coșul s-a umplut și a vrut să plece, s-a văzut înconjurată de patru oameni. În acel moment și-a dat seama că fapta ei nu va rămâne nepedepsită. Cei patru au luat-o și au dus-o la judecată. În drumul fetei a apărut un castel mareț în care au intrat și au mers până ce au ajuns în fața stăpânului. Acesta era un om înalt, cu părul cărunt și o privire aspră. Copila a îngenunchiat în fața lui și, cu lacrimi în ochi, a cerut să fie iertată pentru fapta săvârșită. Castelanul a părut impresionat de gestul fetei și a hotărât să-i mai dea o șansă, dar cu o condiție: dacă ea reușea să-i spună o poveste sau o întâmplare care să-l determine să rădă și să plângă în același timp, atunci o va ierta. Astfel, tânăra și-a început povestea:

„A fost odată, ca niciodată, într-un loc pustiu, la marginea deșertului, un om care avea o cămilă. El își iubea mult animalul pentru că îl ajuta să care mărfuri de la oază la alta. Timpul trecea și cămila îmbătrânea, motiv pentru care nu mai putea căra ca-n tinerețe. Văzând asta, stăpânul s-a hotărât, cu durere în suflet, să renunțe la animalul ce i-a fost de ajutor atâția ani. El a săpat o groapă adâncă în

nisip, apoi a ademenit-o până a căzut în groapă. După aceea a început să arunce peste ea cu nisip pentru a o îngropa de vie. Cămila a scos sunete de disperare prin care cerea îndurare, dar, deși i se rupea sufletul de supărare, omul continua să-și ducă fapta la bun sfârșit. După câteva minute, cămila a tăcut brusc. Curios, bărbatul s-a apropiat de marginea gropii pentru a vedea ce s-a întâmplat; cămila a încetat să se mai vaite pentru că a găsit soluția de a se salva, singură: la fiecare lopată cu nisip aruncată, ea se scutura și bătătorea cu picioarele, astfel încât, încet-încet, groapa devenea tot mai puțin adâncă. În momentul în care omul a aruncat ultima grămăjoară, animalul era la suprafață.

Văzând asta, stăpânul s-a apropiat de cămilă și, cu lacrimi în ochi, a mângâiat-o și și-a cerut iertare pentru fapta lui. El a realizat că a avut atâția ani un prieten adevărat și gestul lui a fost cumplit, de aceea s-a hotărât s-o păstreze.”

Așa și-a încheiat fata povestea și când s-a uitat spre castelan a văzut cum un ochi al lui plângea, în timp ce celălalt râdea. Stăpânul castelului și-a ținut promisiunea și, nu numai că i-a dat drumul fetei, dar a și încărcat-o cu bunătăți, spunându-i că poate veni oricând să culeagă piersici din grădina lui.

*Ștefan Diana-Maria
Clasa a VII-a B*

O CĂLĂTORIE ÎN GALAXIE

Ploua de ceva timp. Eram singură în cameră și mă plictiseam groaznic. M-am apropiat de vitrină, privind dezorientată printre bibelourile de cristal, păpușile de porțelan ale mamei ce îmi zâmbeau într-un mod straniu și tacâmurile de argint frumos lustruite. Am ridicat din reflex un glob de sticlă și l-am privit atentă. Eram fascinată de minunăția de culori și umbre ce jucau în interiorul lui. Deodată, globul mi s-a încălzit în palmă. Speriată din cale afară, i-am dat drumul automat din mâini, izbindu-se de podea și spărgându-se în sute de cioburi colorate. În clipa următoare, am simțit un cutremur în toată camera.

O creatură ciudată s-a ivit brusc în fața mea. Mă privea puțin temătoare, însă sentimentul era reciproc. Simțeam cât de tare îmi bătea inima și nu mi-am putut opri un țipăt:

- Hei, hei !Ce țipi așa? Ți se pare că sunt atât de înfiorător?

- Încă nu-mi venea să cred că mi-a vorbit arătarea. Părea un coșmar fără sfârșit. M-a privit ceva timp, după care a curmat brusc tăcerea:

- Fetițo, știi să vorbești? Nu am pierdut atâta timp învățând limba voastră, a pământenilor, pentru ca acum să te uiți la mine astfel. Vei veni cu mine!

Auzind aceasta, am simțit un fior de gheață în tot trupul. Am îndrăznit să întreb, cam temătoare:

- Unde?!

- Nu mai pune atâtea întrebări. Stăpânul meu are nevoie de un model pentru a crea o clonă. Tu ești perfectă!

Spunând acestea, a bătut din palme și la fereastra camerei a apărut o navetă spațială, doar că de dimensiuni microscopice. A aterizat lent pe pervaz. S-a deschis o ușă și au ieșit doi omuleți minusculi, apropiindu-se și bătând în fereastra camerei. Creatura de lângă mine a topit-o cu ajutorul unor raze-laser fosforescente. Afară vântul bătea puternic și a fost cât pe ce să dărâme nava omuleților. M-au adormit și cu ajutorul unui teleportator, m-au micșorat și m-au urcat la bordul navei lor. După câteva clipe, nici urmă de acele creaturi sau de mine!Parcă nici nu aș fi existat vreodată pe acea planetă.

M-am trezit în mijlocul unui labirint. Auzeam voci și deslușeam umbre, dar nici urmă de vreoa ființă prin preajmă. Am hotărât să cercetez locul, dar am băgat de seamă că mâinile și picioarele îmi erau legate cu niște fire luminoase, atât de subțiri încât abia le-am putut observa. M-am zbătut întruna, dar degeaba. Deodată, o arătare ciudată mi s-a înfățișat, însoțită de un alai de omuleți colorați cu părul zburlit.

- Bine ai venit în universul nostru!Eu sunt creatorul și conducătorul acestei lumi, iar aceștia sunt locuitorii acestei planete, mini-marțienii!E o onoare să te avem aici.

- Ce vreți de la mine?i-am întrebat speriată. Unde mă aflu?

- Credeam că ți s-a spus. Ei bine,nu vei rămâne definitiv aici!Te vom elibera. Arnold,dezleag-o!

Micul Arnold s-a apropiat de mine prietenos, însă mai speriat decât eram eu și m-a dezlegat. M-a rugat să îl însoțesc. Am acceptat din două motive: din curiozitate și pentru că nu avea rost să mă împotrivesc.

Am străbătut întreg labirintul, care era de fapt o închisoare intergalactică. Numeroase animale erau închise în niște celule, erau clonate și apoi eliberate. Eram singura ființă umană de acolo. L-am întrebat pe Arnold cu ce scop se întâmplă aceasta.

- Stăpânul meu vrea să extindă această lume paralelă, însă suntem puțini și trebuie să ne înmulțim. Ne-a venit tuturor ideea clonării.

- Înțeleg, dar aceste animale nu vor fi afectate, nu?

- Absolut deloc. Haide în laborator, tu urmezi.

- Bine, dar nu înțeleg un lucru. Ce era cu piatra aceea ciudată din camera mea? Cum a apărut acolo?

- A fost trimisă de stăpânul meu pe Pământ. Persoana care o va atinge, va declanșa alarma și va fi adusă aici. Tu ai fost aceea.

- Acum înțeleg... ce se va întâmpla cu clona mea sub-dimensională?

- Va fi urcată la conducere, alături de stăpân. Va domina pe toți mini-marțienii.

Spunând acestea, m-a luat de mână și m-a condus printr-un coridor subacvatic, până într-o sală imensă, descoperită, unde razele unui soare de foc se reflectau în pereții de sticlă, creând o atmosferă impresionantă. Într-o capsulă, un model ADN era modelat. Mi s-a pus o cască pe cap și am fost conectată la acel ADN. Într-o fracțiune de secundă, mi-am văzut copia în fața ochilor. Nu-mi venea să cred! Cu toții au început să aplaude.

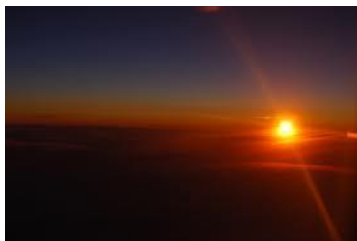
M-a trezit telefonul. Am privit la ceasul din perete care ticăia neobosit. M-am ridicat într-un suflet din pat, m-am uitat pe fereastră. Nu mai ploua. Am realizat că în mână aveam globul de sticlă. Am zâmbit.

Ce călătorie fantastică în lumea imaginației am avut!

*Grigoraș Ana-Maria
Clasa a VIII-a C*

CERUL ROȘIATIC

De-abia am ajuns acasă după o zi foarte obositoare de școală .

M-am apucat de teme, când am observat cerul înroșit, de parcă cerul ar fi fost înjunghiat și și-ar fi împrăștiat sângele pe cer , precum un brav voinic.

Roșeața care picta cerul era uimitoare: parcă s-a îmbolnăvit și a făcut febră , sau s-a îndrăgostit de soare, înroșindu-se ca focul, sau poate în depărtare era un foc mistuitor care ardea toate planetele ce-i veneau în cale. Sau poate Marte s-a întins prea mult și cuprindea Pământul.

Sau, poate, roșeața cerului era doar din cauza soarelui care imediat avea să dispară , luminând cerul cu ultimele-i sclipiri aurii.

Oricum ar fi, nu contează, important este doar momentul trăit și această creație uimitoare a naturii.

*Mircea Stefan Faur
Clasa a VII-a B*

DESPRE ALTE SISTEME DE ÎNVĂȚĂMÂNT

DE CE NIVELUL DE TRAI ȘI CULTURA ESTE ASA DE IMPORTANTĂ PENTRU O NATIUNE. RESPECT!

Pe la anul 1600 s-a legiferat ca persoana care nu știe să scrie și să citească, nu are voie să facă copii. Nu este de mirare ca sistemul educativ finlandez este cel mai evoluat și mai bun din lume. Finlanda este, în același timp și una din țările cu cele mai ridicate niveluri de trai din lume. În urma perioadei de grava recesiune economică din anii '90, guvernul a hotărât să dedice fonduri importante educației, cercetării și tehnologiei. Rezultatul: în mai puțin de 10 ani, Finlanda a trecut pe primele locuri din lume ca bunăstare socială și bogăție. Exemplul Nokia. La început, un sat cu o singură fabrică, de cizme de cauciuc. Apoi, o fabrică de televizoare. În sfârșit, pe baza alianței dintre patronat

si syndicate, se mizează pe telefonía celulară. Astăzi sunt lideri mondiali, înaintea Germaniei, Japoniei si Statelor Unite. De ce este atât de obișnuit ca în Finlanda, un adolescent normal sa termine primele opt clase cu medii excelente, vorbind o engleza perfecta și citind o carte pe săptămâna?

07:45 - Saili (15 ani) așteaptă autobuzul urban care îl va lasă la poarta scolii (nu exista autobuze școlare). Autobuzul trece la fiecare 5 minute. Finlandezii încearcă să-i facă pe fiii lor sa fie independenți de mici. Pe foarte putini dintre ei, părinții lor îi duc cu mașina până la școală. Biletul este subvenționat de către municipalitate. Conform legii, niciun elev nu poate locui la mai mult de 5 km de școală. În exterior, instalațiile școlii dau o impresie spartană. Niciun muc de țigară, nici o hârtie pe jos, nici un grafitti pe ziduri.

09:15 - Orele de 45 de minute. Finlandezii mizează pe studiile de limba maternă, matematica si engleza. 75% dintre materii sunt comune în toata țara. Restul îl alege școală, de acord cu profesorii, părinții și elevii. Orele sunt scurte, intense și, mai ales, foarte participative. În interiorul scolii, curățenia este și mai evidentă. Totul pare recent dat în folosință. Pe bănci și pupitre nu sunt semne și nu se scrijelește nimic. Școală este publică și bineînțeles, gratuită dar cu instalații demne de un colegiu "scump" din Spania. Sălile de cursuri dispun de ecrane gigant de plasma cu TV în circuit închis, acvariu de 200 de litri cu pești tropicali, bucătărie completa, dispozitive audiovizuale, aer condiționat, multe plante. Fiecare doi elevi au câte un calculator. O duzina de mașini de cusut în sala de croitorie, aparate de sudura, scule de tâmplărie, schiuri... O sală de sport acoperita, un auditoriu pentru orele de teatru si o sală de mese cu autoservire. Cărțile sunt gratuite, materialul școlar e gratuit, mâncarea e gratuită.

12:00 - Mâncare caldă, nutritivă și gratuită. Saili are o jumătate de oră pentru prânz la restaurantul școlii. Legea finlandeza obliga ca meniul sa fie gratuit, nutritiv si cu multe feluri de salate si fructe. Se bea apa sau lapte. Costurile le plătește municipalitatea fiecărui oraș. Dacă orele se prelungesc până după amiaza, școală are obligația de a oferi o gustare elevilor.

16:05 - Înapoii acasă, Saili joacă hockey cu fratele lui mai mic. Nu există delincvență, străzile sunt sigure. Când se lasă seara, Saili și fratele lui, care au învățat să gătească la școală, pregătesc cina pentru părinții lor, dacă aceștia întârzie la serviciu.

18:30 - Cina și sauna (aceasta, de 3 ori pe săptămână) sunt momentele în care familia se află împreună. Se conversează mult, mai ales despre proiectele copiilor, dorințele, progresele și nevoile lor. Dar în aceeași măsură, se fac și planuri de vacanța pentru toata familia, în comun.

20:15 - Temele si la culcare. Copiii finlandezi au foarte multe teme de casa, dar Saili le termina rapid într-o ora sau doua, pentru că de-abia așteaptă sa se urce în pat și să citească Harry Potter în engleză. Pentru Saili, școală este ca un serviciu. - "Dacă un copil dorește să studieze, poate să ajungă medic sau judecător sau inginer, chiar dacă familia sa este una săracă".

- **Educația fiecărui copil costa statul finlandez 200.000 de euro, de la grădinița până la absolvirea unei universități.** "Sunt banii cel mai bine folosiți din impozitele noastre". -

- **Studentii plătesc doar cărțile și mâncarea** (2.50 euro la restaurantul facultății). Apoi, statul îi ajută sa se emancipeze dându-le subvenții pentru închirierea unei locuințe si primul salariu.

- **Elevii au un respect total față de profesori** și se vede în orice moment politețea în relațiile dintre ei. Nu poartă uniforme dar sunt întotdeauna simpluși corect îmbrăcați si pieptănați.

- **Intr-o școală din centrul capitalei Helsinki sau dincolo de Cercul Polar, nivelul este același.** Sistemul educațional nu este elitist si nu urmărește producerea de genii ci atingerea unui nivel general mediu cât mai înalt.

- **Temele sunt sfinte.** Si este foarte rău văzut un elev care copiază, chiar și de către ceilalți elevi. Este de neconceput ca un elev sa scoată o fișuica la un examen. Cel care ar face-o ar fi izolat de către restul de elevi. "**De ce sa riști, când poți să studiezi?**" Pe aceeași linie, ca adulți nu-și vor imagina ce este evaziunea fiscala. Nu e de mirare ca Finlanda se afla în fruntea tarilor cu cele mai ridicate statistici de transparenta si cea mai scăzuta corupție publica. - Președintă Finlandei, Tarja Halonen, licențiată în Drept si profesoara: "Când îi cert pe studenții mei, le spun ca irosesc banii contribuabililor".

- **Nu exista repetenți, deși nu exista decât o singură oportunitate de a lua un examen,** "pentru simplul motiv ca viața însăși nu se trăiește decât o singura dată". Se studiază pana când se ia examenul, dar promovarea în anul următor este automata. - "Ziua de lucru"* a lui Saili este intensă, de la 8 pana la 15. Orele sunt însă scurte, de 45 de minute. Una dintre recreații se petrece obligatoriu

afară, în aer liber. Se stimulează raționamentul critic înaintea memorizării mecanice. Orele sunt relaxate, cum ar fi cursurile de dansuri de salon, teatru, arta digitală, coafura, arte marțiale, hockey, schi de tura, gastronomie, primul ajutor, dulgherie, mecanica sau muzica. Elevii cântă la vioara, ghitara electrică sau la ce preferă. Și încă o dată, se încurajează gândirea critică și se discută. - "Sailii încă nu s-a hotărât ce vrea să facă mai încolo. Chimie, medicina veterinară sau creație de jocuri video. Îl întreb dacă este fericit. Fără să clipească, îmi răspunde că da."

Da, dar secretul este altul: **pe la 1600 s-a legiferat ca persoana care nu știe să scrie și să citească, nu are voie să facă copii.**

Carlos Manuel Sanchez, Corporeanima, 14 februarie 2011, Educația copiilor

SUBIECTE PENTRU ORELE DE CONSILIERE **GHID DE SĂNĂTATE**

Sănătate.

1. Bea multă apă.
2. Ia un mic dejun de rege, un dejun de prinț și o cină de cerșetor.
3. Mănâncă mai multă mâncare care crește în copaci și în plante și mai puțin din cea care este manufacturată .
4. Trăiește cu cei trei 3 E : Energie, Entuziasm și Empatie.
5. Găsește puțin timp ca să meditezi.
6. Joacă-te mai des.
7. Citește mai multe cărți decât ai citit în 2010.
8. Așează-te, în liniște, cel puțin 10 minute în fiecare zi.
9. Dormi cel puțin 7 ore.
10. Mergi în fiecare zi timp de 10 până la 30 de minute.

Personalitate

11. Nu-ți compara viața cu a celorlalți. N-ai nici o idee cum poate fi viața lor.
12. Evita gândurile negative, sau lucrurile pe care nu le poți controla. Investește mai degrabă energia în momentul prezent.
13. Nu face prea mult. Cunoașteți limitele.
14. Nu-ți pierde prețioasa ta energie în bârfe.
15. Visează mai des cu ochii deschiși.
16. Invidia este o pierdere de timp. Tu ai deja tot ceea ce îți trebuie.
17. Uita problemele din trecut. Nu rememora celorlalți erorile trecutului. Asta o să ruineze fericirea din prezent.
18. Viața este prea scurtă pentru a o risipi detestând.
19. Împacă-te cu trecutul tău ca să nu-ți ruineze prezentul.
20. Nimeni nu are grija de fericirea ta, decât tu însăși.
21. Fii conștient că viața este o școală și că tu ești aici pentru a învăța. Problemele fac pur și simplu parte din curriculum-ul tău, ele apar și dispar ca ora de algebra, dar lecțiile pe care le vei învăța sunt pentru toată viața.
22. Surâde și râzi cât mai des posibil.
23. Nu trebuie să câștigi fiecare ceartă. Acceptă să fii în dezacord.

Societate

24. Telefonează cât mai des prietenilor sau trimite-le mail-uri.
25. În fiecare zi, dă ceva bun cuiva.
26. Iartă atât cât este posibil.
27. Petrece timp cu oamenii mai în vârstă și cu cei mici.
28. Încearcă să faci cel puțin trei persoane să suradă, în fiecare zi.
29. Ce gândesc ceilalți despre tine, nu este treaba ta.
30. Serviciul tău nu va avea grija de tine când vei fi bolnav. Prietenii tăi, DA. Păstrează legătura.

Viața

31. Comportă-te bine !
32. Aruncă tot ce nu este util, păstrează ce este frumos sau vesel.
33. Natura vindecă totul.
34. Fie vorba de o situație bună sau rea, ea se va schimba...
35. Puțin contează cum te simți, scoală-te, îmbracă-te și prezintă-te.
36. Ce este mai bun, urmează să ți se întâmple.
37. Când te trezești dimineața, mulțumește că ești în viață.
38. Forul tău interior este întotdeauna fericit. Deci, Fii fericit !

SCRISORI AUTENTICE ALE COPIILOR CĂTRE DUMNEZEU

- ❖ "Dragă Dumnezeule! Dacă ești atent duminica în biserică, îți arăt pantofii mei cei noi."
- ❖ "Dumnezeule! Vreau să trăiesc 900 de ani, ca tipul acela din Biblie."
- ❖ "Niciodată n-aș fi crezut ca movul se potrivește cu portocaliul, până ce n-am văzut apusul de soare, ce ai făcut marți seara. A fost tare mișto..."
- ❖ "La școala de duminică ni s-a explicat ce și câte faci. Cine-ți face treaba când ești în concediu?"
- ❖ "De unde ai aflat ca tu ești Dumnezeu?"
- ❖ "Pentru balul mascat vreau să mă îmbrac în drac. Nu-i bai, nu?"
- ❖ "Tu chiar așa ai proiectat girafa, sau din greșeala a ieșit așa?"
- ❖ "De ce lași oameni să moară și tot faci alții în loc? N-ar fi mai simplu să-i lași în viața pe ăștia?"
 - ❖ "Dumnezeule! Ca ai făcut mai multe religii, e OK, dar cum de nu le încurci între ele?"
 - ❖ "Tu știi despre lucruri, înainte să fie inventate?"
 - ❖ "Bunicul a spus că Tu deja erai când a fost el copil. Cât de vechi ești?"
 - ❖ "Îți mulțumesc pentru frățior, dar eu m-am rugat pentru un câțel."
 - ❖ "Cât timp am fost în vacanță, tot timpul a plouat și tăticul a fost tare nervos și a spus niște lucruri despre Tine ...dar te rog să nu-i faci rău!"
 - ❖ "Te rog să-mi trimiți un ponei. Până acum nu ți-am cerut nimic. Poți verifica."
 - ❖ "Cum se poate ca, pe vremuri, atâtea minuni ai făcut și acum nu-i nici una? Cum se poate, că în ultima vreme n-ai inventat nici un animal nou? Sunt numai acelea vechi."
 - ❖ "Doamne, Te rog, să mai pui o sărbătoare între Crăciun și Paste!"
- ❖ "Poate Cain și Abel nu s-ar fi omorât, dacă aveau camere separate. La noi, cu frate-meu funcționează. ..."
- ❖ "Pun pariu că e foarte greu să iubești pe toți de pe Pământ. Noi suntem doar patru în familie și nu merge"

DROGURILE UCID

Un vânt năprasnic lovea cu putere ușile și trântea violent toate ferestrele casei. Din cele două camere odată pline de lumină și veselie, doar una mai era locuită acum.

Scăldată în lumina nopții, camera părea goală. Vuietul asurzitor al vântului acoperea glasul stins al unei femei care stătea în pat întinsă, cu ochii spre cerul înnorat. Spera să vadă stele... și poate și pe fiul ei sus, printre ele.

- Cum de nu am văzut nimic? Se gândea la prima zi în care se mutaseră în această casă. Pentru ea era o zi blestemată, atunci începuse totul.

Soarele strălucea blând peste Pământul încă adormit. Razele lui calde se strecurau încetișor pe ferestrele deschise ale casei. Totul părea că zâmbește: casa, grădina, străzile. În micuțul orașel deja îi cunoștea toată lumea.

Băiatul plecă să se plimbe. În aceeași zi trebuia să înceapă și școala, peste doar câteva ore ar fi trebuit să-și cunoască noii colegi, dar asta nu se întâmplă.

Seara o umbră părea să se strecoare în casă. Mama stătea liniștită, era bucuroasă că fiul ei și-a făcut prieteni încă din prima zi și aștepta cu sufletul la gură să îi destăinuie și ei bucuria simțită în prima zi la noua școală, dar băiatul părea să nu o fi văzut, trecu pe lângă ea, cu privirea pierdută. Se închise în cameră.

A doua zi, înainte ca soarele să răsară măcar, una din camere era goală. Atât băiatul cât și toate lucrurile pe care le avea în cameră dispăruseră. Doar un pat, o pătură și o poză mai erau în cameră. Mama încă nu se trezise. Își visa fiul... acesta râdea și se uita la ea cu ochii săi căprui și mari. O privea fericit, așa cum o făcea mereu. Când se trezi, pe masa din bucătărie găsi un bilet pe care scria: „plec mai devreme, nu mă aștepta!”

Peste o săptămână, târziu în noapte, la o fereastră, un chip blând se uita spre drum. Aștepta pe cineva cu ochii aproape în lacrimi. Spre dimineață cel așteptat sosi. Era slab, cu ochii ieșiți din orbite. Privirea pierdută nu mai trăda nici o emoție. Băiatul trecu iar pe lângă mama sa fără să o observe. Se duse direct spre cameră, dar nemaiputându-se ține pe picioare căzu imediat ce deschise ușa. Atunci, pentru prima dată, văzând camera goală își dădu seama că ceva nu e în regulă. Își luă fiul în brațe și se îndreptă cu el spre pat. Îl așeză și se aplecă spre el, dar nu auzi nicio suflare. Disperată, cu ochii în lacrimi sună la un medic, dar era prea târziu. Din haina băiatului ieșea o fotografie. O ridică și se uită la ea prelung, plângând din ce în ce mai tare.

- Ce bine semăna cu tine, dragul meu! și acum e doar o umbră.

Cele trei chipuri vesele din fotografie păreau să se fi transformat, niciunul nu mai zâmbea, nici băiatul, nici mama, nici tata.

Vântul sufla fioros printre copaci. Voalul cernit al nopții se desprinsese și făcu loc dimineții, dar chiar și scăldați în lumina zilei, norii continuau să plângă, iar cerul să suspine.

Veni iarna, și apoi primăvara. Toată natura începu să se trezească la viață.

Dar nici chiar căldura zilelor de primăvară nu reușea să încălzească sufletul îndurerat ce zăcea încă pe acel pat. Din acea zi, nu se mai putuse mișca. Stătea și privea stelele căutând cu ochii pierduți cele două ființe pierdute mult prea repede, dar nu le găsea.

Privea așa cerul și în această noapte, părea ruptă de realitate, parcă era în transă, și pentru prima dată după atâta timp zâmbi, dar nu dură mult căci acesta îi fu înlocuit de două cuvinte și un oftat: „Moartea albă”.

Și cealaltă cameră rămase astfel nelocuită... toată bucuria fusese înlocuită cu întuneric, toate așteptările cu tăcere, toate visurile se transformaseră în scrum. Un destin curmat de o otrăvă ce continuă să pună punct prea multor vieți, mult prea devreme.

**SPUNE
NU
Drogurilor**

Păcurar Cristina-Maria

Clasa a VIII-a B

DROGURILE !!!

Nu mai consumați!
Căci în cimitir o să vă culcați.
Fii aproape de trotuar!
Nu de carul mortuar.
Știi ce preț are o țigară?
Viața ta amară.
Sticlă după sticlă e plăcere !
Iar a doua zi, durere.

Tragi fum după fum,
Iar a doua zi ești scrum.
Tragi o țigară cu drog aprinsă,
Iar viața ta e stinsă.
Un pliculeț de vise!
Pleoapele îți sunt închise.
Dacă n-ar mai exista!
Viața ta, poate, era.

*Savin Vlad
Duția Adrian
Clasa a VII-a B*

IMPORTANȚA LECTURII ÎN CICLUL PRIMAR

Gustul pentru lectură se formează încă de la vârste fragede, în familie.

În societatea de azi, din cauza altor componente informative – televiziunea, cinematograful și Internetul– cartea poate trece aproape neobservată. Fără a minimaliza importanța celorlalte mijloace moderne de informare și culturalizare, trebuie avut în vedere, că nimic nu poate înlocui cartea. În afara cărții nu poate fi concepută o cultură sistematică a individului și a societății.

Unul din obiectivele fundamentale ale limbii române, ca disciplină școlară la clasele mici, o constituie formarea și cultivarea gustului pentru citit, pentru lectură, iar cartea trebuie să devină „prietenul” lor nedespărțit. Lectura este aceea care formează progresiv un tânăr cu o cultură comunicațională și literară de bază, capabil să înțeleagă lumea din jurul său, să comunice și să

interacționeze cu semenii, exprimându-și gânduri, stări, sentimente, opinii, să fie sensibil la frumosul din natură și la cel creat de om.

La vârsta școlară mică se pun bazele formării personalității copilului: valorificarea capacităților intelectuale prin formarea unei motivații intrinseci pozitive, dezvoltarea intereselor, asigurarea echilibrului emoțional, formarea unei imagini despre sine și despre alții, capacitatea de a opera cu criterii morale și de adaptare normativă.

Lectura are ca scop să dezvolte gustul elevilor pentru citit și să-i facă să iubească cartea, să le satisfacă interesul pentru a cunoaște viața, oamenii și faptele lor.

Tot ea influențează dezvoltarea personalității copilului,. Din cărți, copiii află multe lucruri despre anotimpuri, viața animalelor și a plantelor, despre descoperiri geografice, despre evenimente și personalități literare, artistice, istorice, despre frumusețile și bogățiile patriei. Cărțile le vorbesc și despre sentimentele omenești, despre prietenie, cinste, omenie. Citirea cărților contribuie la îmbogățirea cunoștințelor elevilor, la formarea unui vocabular bogat, la dezvoltarea exprimării. Eroii cărților devin modele pentru elevi. Copiii au impresia că participă direct la fapte și evenimente din cuprinsul cărții. .

Lectura oferă copilului posibilitatea de a-și completa singur cunoștințele, de a le îmbogăți.

*Prof.:Cristina Chihaia
Liceul Teoretic Codlea*

ȘTIȚI CĂ ?....

DESPRE ANIMALE:

- Femela leu se ocupa cu vânatoarea în peste 90% din cazuri, in timp ce masculul leu preferă să doarmă sau sa se odihnească.
- Elefantul este singurul mamifer care nu poate sari.
- In ciuda greutateii sale impresionante, un urs grizzly poate alerga la fel de rapid ca si un cal obișnuit.
- Cangurul nu poate sa sară, sa se desprindă de la sol, decât dacă coada îi atinge pământul.
- Pe parcursul întregii sale vieți, o singura vacă da peste 200.000 de pahare de lapte.
- Cu ajutorul limbii sale extrem de lungi si elastice, aproximativ 55 cm, girafa este capabilă să se curețe singură în urechi.
- Crocodilii nu pot scoate limba din gura deoarece au o protecție pentru a nu si-o musca cu ajutorul fălcilor puternice si a dinților feroși.
- Răgetul unui leu adult poate fi auzit de la o distanta de 7 kilometri depărtare și îi avertizează pe intruși sau adună membri grupului ce s-au răsfirat.
- Pisicile au o memorie mult mai buna decât cea a câinilor. Teste efectuate de cercetătorii de la Universitatea din Michigan au dus la concluzia ca, in timp ce memoria câinilor nu durează mai mult de 5 minute, cea a pisicilor se poate păstra pana la 16 ore, acestea depășind din acest punct de vedere maimuțele si urangutanii.
- Pisicile pot produce aproximativ 100 de sunete, in timp ce câinii doar 10.
- Câinii au papilele gustative mult mai slab dezvoltate decât la om, astfel încât mirosul este cel care îi ghidează în alegerea unei mâncăruri sau a alteia.
- Un șoarece produce între 40 si 100 de excremente in fiecare zi.
- Un șarpe are nevoie de 17 zile pentru a digera un șoarece, astfel încât numai după aceasta perioada șarpele poate mânca din nou.
- Camilele au trei rânduri de pleoape care le protejează ochii de nisipul din desert. Însă aceste pleoape, care au rol de protecție, le împiedică în același timp să vadă clar obiectele aflate în fața lor.
- Cu excepția șerpilor de mare, toate speciile de șarpe din lume sunt comestibile. Cei mai mulți confunda carnea de șarpe cu carnea de pui, atunci când o mănâncă

DESPRE PĂSĂRI

- Proporțional cu dimensiunile ei, o pasăre are nevoie de mai multă mâncare decât un bebeluș sau o pisica.
- Albatroșii pot să doarmă in timp ce zboară cu viteze de pana la 40 de kilometri pe oră.
- Viteza maxima de deplasare a unei găini este de 14km/h.
- Este nevoie de 40 de minute pentru a fierbe un ou de struț.
- Penajul păsărilor cântărește aproximativ 10% din greutatea sa.
- Struții își bagă capul in nisip în căutarea apei.
- Hrănite cu anumite vopsele, găinile pot face ouă colorate.
- Bufnitele își răsucesc capul aproape circular, întrucât nu-și pot mișca ochii. Ochii lor nu sunt rotunzi, ci tubulari.
- Pasărea colibri este singura pasăre care poate zbura înapoi.
- Ochiul struțului este de două ori mai mare decât creierul lui și cântărește 1,50 kg.
- Femela de cuc distruge ouă din alte cuiburi, pe care le înlocuiește cu ale ei. Pasărea „adoptiva” le îngrijește instinctual ca și cum ar fi ale ei.
- Prima pasăre domesticită a fost găscă.
- In lume există mai multe găini decât oameni.
- O găina face in jur de 227 de ouă pe an.
- Pasărea colibri, cea mai mică pasare din lume, poate fi așezată într-o linguriță, împreună cu oul ei.

- Struțul are creierul mai mic decât ochiul său. Struțul nu poate prelucra întotdeauna toată informația care vine de la ochi!
- Cucuveaua e singura pasăre din lume care poate vedea culoarea albastră.
- Singura pasare din lume ce cântă și în timpul zborului este ciocârlia.
- Porumbelul voiajor se poate întoarce de la locul de unde a plecat, chiar dacă acesta este la o distanță este de 2000 km.
- Acele păsări care poartă smoching, pinguinii, pot depune ouăle și la temperaturi mai scăzute de -62 Co.
- Bufnita are ochii cat jumătate din mărimea capului, aceștia fiind imobili. In compensație are gâtul foarte mobil.

*Matau Colan Alexandra
Clasa a IV-a B*

DIVERSE...

Persoanele stângace au o rapiditate în gândire mai mare decât cele dreptace, este concluzia unui studiu australian.

Experții sunt de părere ca acest lucru se întâmplă pentru ca stângacii au tendința de a utiliza ambele emisfere ale creierului mai ușor și mai eficient decât persoanele dreptace.

Mai mulți voluntari au fost puși sa rezolve niște teste legate de limbaj, pentru ca acesta necesita utilizarea ambelor părți ale creierului, iar cercetătorii au descoperit că persoanele exclusiv stângace au manifestat o rapiditate în gândire, în medie, cu 43 de milisecunde mai mare față de persoanele dreptace. Oamenii au tendința de a

utiliza ambele emisfere pentru a realiza anumite sarcini care sunt foarte dificile, care trebuie efectuate într-o perioada foarte scurtă de timp sau care necesita o cantitate mare de informații, precum jocurile pe calculator, pilotarea unei mașini în trafic aglomerat sau sportul

- **Știați că?...** în limba română există un singur cuvânt care conține 5 (cinci) consoane consecutiv???Este numărul 18 (o**PTSPR**ezece)

- Cel mai lung cuvânt din DEX are 25 de litere si este: **ELECTROGLOTOSPECTROGRAFIE.**

Sunt si alte cuvinte mai lungi, si anume termeni medicali sau din chimie: **DIFOSFOPIRIDINNUCLEOTIDPIROFOSFATAZA** (36 de litere).

*Informații culese de: Chihaiia Vlad
clasa a III-a B*

Aforisme

- Nu poți îngenunchea un popor deprins să se târâie.
- Prietenia care nu cunoaște hotare se cheamă expansiune.
- Când vrei să te arunci pentru o femeie de pe bloc, amintește-ți că n-ai aripi, ci coarne.
- Oficierea căsătoriei este o formalitate absolut necesară pentru pronunțarea divorțului.
- Alcoolism e atunci când nu vrei să bei, dar trebuie.
- Dacă muncești din greu și te remarci opt ore zilnic, ajungi șef și muncești șaisprezece ore.
- Bani pentru salariile și pensiile mari ajung întotdeauna. Nu ajung banii pentru salariile și pensiile mici.
- În viață, e loc și pentru eroism. Totul e să te ții departe de el.
- Omul care crede că dragostea poate fi cumpărată cu bani n-a avut niciodată câine în casă.

- Avem un singur fel de a ne naște și milioane de feluri de a muri.
- Oglinda este lucrul care o ajută pe femeie să întârzie.
- Computerele rezolvă toate problemele pe care nu le-am avea dacă n-ar exista computerele.
- Fiecare om are dreptul să trăiască atât cât poate.
- Țara noastră a avut nevoie de când e ea de alt popor.
- Furtul ideilor unei persoane e plagiat, iar al mai multor persoane, cercetare științifică.
- Toți ne naștem uzi, goi și flămânzi. Și acesta e doar începutul.
- Copilăria grea nu se termină niciodată.
- Dacă n-ar pune întrebări, copiii n-ar afla niciodată cât de puțin știu părinții.
- Viața se compune din zilele pe care le ții minte, nu din zilele care au trecut.
- De orice fel ți-ar fi sănătatea, ea îți ajunge până la sfârșitul vieții.
- Posibilitățile medicinei sunt nelimitate, limitate sunt doar posibilitățile pacienților.
- Ignoranța e de trei feluri: când nu știi nimic, când știi numai prostii și când știi ce nu trebuie.
- Un prieten adevărat nu poate fi cumpărat, dar poate fi vândut.

PERLE DE-ALE ELEVILOR

1. In ce bătălie a murit Alexandru Macedon?

- **In ultima sa bătălie.**

2. Unde a fost semnata Declarația de Independență?

- **In josul paginii.**

3. Care este cauza principala a divorțului?

- **Căsătoria.**

4. Ce nu se poate mânca la micul dejun?

- **Prânzul și cina.**

5. Cu ce se aseamănă o jumătate de măr?

- **Cu cealaltă jumătate.**

6. Cum poate un om sa reziste opt zile, fără să doarmă.

- **Foarte simplu - doarme noaptea.**

7. Cum se poate ridica un elefant, cu o singură mână?

- **Nu veți găsi nicăieri un elefant cu o singură mână.**

8. Dacă ai avea trei portocale și patru mere într-o mână și patru portocale și trei mere în cealaltă mână, ce ar însemna că ai?

- **Niște mâini foarte mari.**

9. Dacă la opt oameni le-au fost necesare opt ore ca să clădească un zid, cât timp le-ar trebui la patru oameni sa facă același lucru?

- **Nici un pic de timp - zidul a fost deja făcut!**

10. Cum poți arunca un ou pe o pardoseala de beton, fără să crape?

- **Pardoseala de beton e greu de crăpat.**

Și altele...

- Tatăl era avocat, mama era moldoveancă...
- Țăranii lui Creangă vorbesc o limbă fără greșeli de ortografie.
- Văzând-o singură pe drum pe Vitoria, țăranul a avut impresia că este nemăritată și s-a comportat în consecință...
- Cea de-a doua fază a creației lui Eminescu s-a deosebit de prima și a urmat după aceasta...
- După moartea părinților săi, Creangă și-a trăit viața în continuare până în ultimii ani ai vieții lui.
- Personajele din "Neamul Șoimăreștilor" sunt reprezentative pentru secolul XVII pentru că au trăit epoca aceea.

- Romanul "Răscoala" culminează la sfârșit cu un deznodământ tragic.
- Din cauza condițiilor grele, Eminescu a murit de foame toată viața.
- În poezia lui Topârceanu găzele, gândacii și insectele, cum e coțofana, stau de vorbă: "Ce ne facem fetelor?".
- Poetul cântă satul de care nu te mai poți despărți odată ce l-ai părăsit.
- Cruciadele sunt niște războaie organizate de papalitatea nobilimii din orientul de apus pentru cuceriri de teritorii.
- Coșbuc cânta fetele care vin la râu cu fusta ridicată până la brâu...
- Pașa Hassan este rugat de Mihai să lupte ei amândoi, dar el fuge mișelește și se luptă prin intermediul oștilor.
- Viața albinelor e primejduită mereu de insecte ca: țânțarul, viespea, șoarecele și urșii care se urcă în fagi unde sunt albinele strânse în colonii și depun miere.
- Mie îmi plac poveștile - scrie un elev de 10 ani - fiindcă au în ele un melancolism care mă face să dorm.
- Îmi plac poveștile - scrie colega lui de bancă - fiindcă sunt cu zâne care câteodată visez că sunt chiar eu.
- Romantismul apare într-o epocă de frământări cataclizme în care omul, cel mai nobil animal, este ridicat în slăvi.
- Caragiale caracterizează personajele sunt chiar prin contrastul acestora de a părea ceea ce în realitate nu ești, totodată chiar prin vorbele personajelor, autocaracterizarea sau prin limbajul defectuos al personajelor și prin vorbele altora despre aceștia.
- În secolul al XV-lea limba vorbită de popor era considerată vulgară și n-o vorbea nimeni.
- În "Pastel" vedem o bătrână care aleargă agale prin liniștea nopții cu tăciuni aprinși în mână.
- Ca orice poezie simbolistă, această poezie a lui Bacovia ca lungime este scurtă.
- Așa cum arată Ion Creangă, în familiile de țărani bărbații erau numai niște termeni ajutători asupriți de femei.
- Mircea cel Bătrân stă la un discurs cu Baiazid. Acesta îl primește cu obrăznicie și-l face în tot felul ca pe o albie de porci.
- Poema "Miorița" circulă pe bază orală, adică nu a fost scrisă din motive tehnice.
- În codru, acolo unde românul și-a aflat totdeauna un sprijin, își va găsi și tânăra fată fragii și căpșunile ei.
- Fata de țăran descrisă de George Coșbuc este o realitate palpabilă.
- Ciobanul "Mioriței" a spus că la cap să-i puie diferite fluier.
- Eminescu arată că fonfii, flecarii și gușații se adunau în sfatul țării să-și satisfacă nevoile.
- ...Sinteza este o comparație. La teză nu scriem că la Eminescu găsim... la Labiș găsim nu știu ce. Sau ca la Eminescu găsim vara și la ăla altceva. Nu așa se face o sinteză. Principalul e să nu fie greșeli de ortografie.
- Pastelul nu este în fond decât sufletul poetului îmbălsămat în natură.
- Cei care comit greșeli sunt penibili de pedeapsă.
- Primăvara e cald și păsărelele se întorc din țările călătoare.
- Datorită geniului său, Ion Creangă a ajuns să fie tradus în toate colțurile țării și chiar peste hotare.
- Spre deosebire de tragedie, într-o comedie deznodământul se termină de obicei vesel.
- Căci, în definitiv, ce reprezintă un milion ? Ia, șapte-opt sute de mii, colo!
- Atunci când un Aprod Purice îi dă calul său, acesta se face movilă pentru ca mai târziu să ajungă boier.
- Bătrânul Dan trăiește într-o peșteră care-i dă un aspect grotesc.
- Tipătescu se purta cu nevasta lui Trahanache așa ca și cum ea n-ar avea soț. Îi trimite scrisori de amor, vorbesc amândoi ca niște îndrăgostiți și așa mai departe. La începutul piesei, Cațavencu este adresiv pentru a admira scrisoarea, iar în finalul piesei când pierde scrisoarea este servil, lipsit de orice gest umil. Toate personajele din "O scrisoare pierdută" sunt lipsite de incultură. Deseori Caragiale demască moravurile moșierilor de a da nas copiilor lor. Polițistul Prispana vorbește numai cu perle.
- Ora exactă a plecării trenurilor e de obicei mai devreme sau mai târziu, cum e norocul.

- Acolo, la izvor, Labiș aude detunătura puștii care constituie moartea gingașei fiare.
- La nunta lui Călin, popa este un bondar leneș și gras care nu-i mai tace gura cântând cântece lăutărești.
- Trebuie să facem o temeinică analiză, nu numai analitică, dar și sintetică. Cristofel Columb a plecat în America unde s-a însurat cu o băștinașă.
- Estuarul este o pâlnie care se bagă pe gura unui râu ca să se lărgească

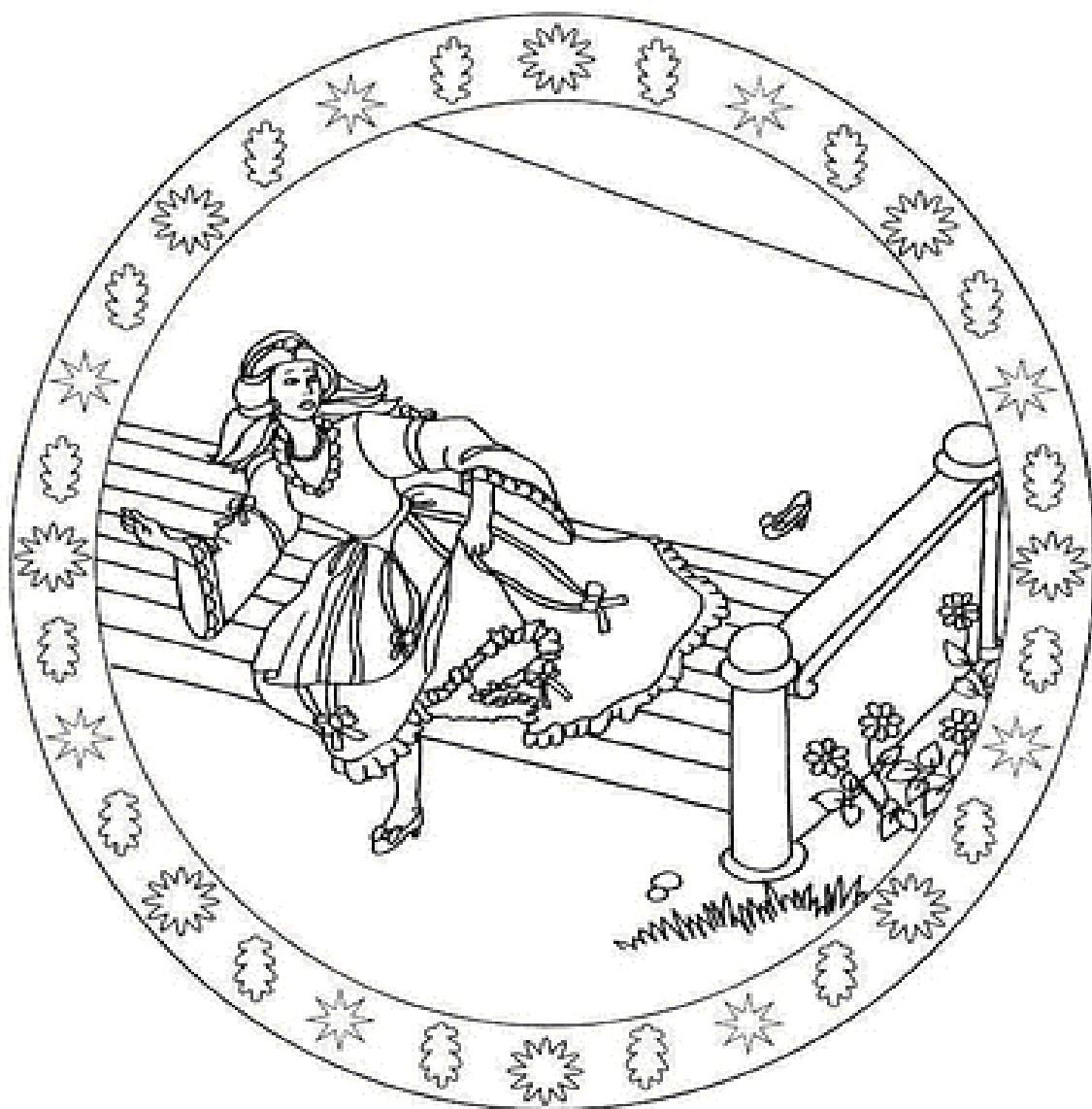
SĂ NU UITĂM BASMELE CE NE-AU ÎNCÂNTAT COPILĂRIA....

Cunoașteți voi oare-o fetiță
Ce roșie avea o scufiță?

(Scufița Roșie - Frații Grimm)

Dar pantoful cel de sticlă
Cui i-a fost tocmai pe seamă?
(*Cenușăreasa - Frații Grimm*)

Sfaturi pentru colaboratori:

Stimați actuali și viitori colaboratori,

Pentru a optimiza activitatea desfășurată, dorim să vă aducem la cunoștință următoarele:

- *Materialele pentru revistă trebuie să fie în format WORD, redactate cu Times New Roman, cu mărimea fontului 12, spațiere la 1,5 rânduri;- textele trebuie să fie obligatoriu cu diacritice fără greșeli de ortografie și să conțină la final numele și clasa autorului;*
- *În cazul în care au fost folosite surse bibliografice, în mod obligatoriu acestea trebuie precizate la finalul materialului.;*
- *De asemenea trebuie să reflecte activitățile școlare sau extra-curriculare care promovează imaginea școlii și a celor care își desfășoară activitatea aici;*
- *Ne rezervăm dreptul de a selecționa cele mai bune materiale din cele pe care le veți trimite pe adresa de mail: scoala19bv@yahoo.ro sau monica.mares@profesor.edu.ro*

PROIECTELE NOASTRE

- Proiectul Mondial „Eco - Școala”
 - Simpozion National, "Educația mediului de la știința la conștiință"
 - Proiectul National " Scolii pentru un viitor verde"- secțiunea DOXI
 - Proiectul National " Scolii pentru un viitor verde"- secțiunea TERRA
- MAGAZIN
- Proiectul National " Patrula Eco - Străjerii Brașovului, apărătorii mediului"
 - Proiect județean "Valori naturale, culturale si spirituale ale României"
 - Proiect național „File din istoria locală” - ediția I
 - Proiectul National "Eco-fotografia anului"
 - Proiect educațional de acțiune comunitară „Din sufletul nostru pentru sufletul vostru” Sc. Gen 19 - Sc. Gen. Crizbav
 - Proiect educațional de parteneriat cu Biblioteca Județeană „George Barițiu" Copii în lumea cărților"
 - Proiect "Stop Violentei"
 - Proiect National de parteneriat National „Mesagerii prieteniei”
 - Proiect de Parteneriat Educațional cu Galeria Creativ " Creație și joc"
 - Proiect de parteneriat educațional „Creativitate, sensibilitate, respect” Sc. Gen. Nr. 19 – Căminul de persoane vârstnice - Galeriile Creativ
 - Proiect de Parteneriat Educațional cu Biblioteca Județeană George Barițiu" Cartea - fereastra spre lumina"
 - Proiect Remediere școlară prin stimularea lecturii
 - Proiect anti-violență, "Dicționar de cuvinte frumoase"
 - Proiect Remediere școlară prin stimularea lecturii "Gânduri literare",
 - Proiect de Parteneriat Ed. Cu Biblioteca Județeană "Ne jucăm, descoperim, învățăm"
 - Proiect antidrog "Împreună împotriva fumatului"
 - Proiect antidrog " Pledoarie pt. viață. Noua ne pasa, ție nu ?"
 - Proiect eco: "Viitorul începe azi"- un mediu mai curat, un mediu mai sănătos
 - Proiectul "Anii copilăriei, lumea prieteniei"
 - Program educativ "Igiena acasă si la școală"
 - Program A.C.A.S.A Dreptul la șansă
 - Concert educativ cu Cvartetul "Gaudeamus", Filarmonica Brașov
 - Program educativ "O familie pentru fiecare"
 - Participarea la Concurs International de creație plastica "Toamna inspira si dăruiește", din cadrul Proiectului "Natura inspira si dăruiește"
 - Proiect educațional județean "Festivalul Prieteniei"
- Mereț Rodica
Savu C, Mereț R
Dragoș C., Savu C, Stefan A
Tudor M., Mereț R.
- Mereț, Tudor, Tropcea, Ivănoiu,
Savu, Dragoș, Nicu, Cătoiu, Stefa
Mareș M
- Dragoș C
Mereț R., Tudor M
coordonatorii claselor I-IV
- Tudor M., Munteanu E.
- Paul, Tudor, Tropcea
Grindu L., Tudor M.
Savu C.
- Mareș Monica
- Savu C., Cătoiu G.
- Cătoiu G.
Paul G., Savu C., Roșculeț R.
Savu Claudia
- Dragoș Cristina
- Mareș M
Tudor M
Paul G., Tudor M., Savu C
- Paul G, Nicu N.
Nicu N
coordonatorii claselor I-IV
coordonatorii claselor I-IV
Nicu N
- coordonatorii claselor I-IV
Mareș Monica

CU EI NE MÂNDRIM

CHIMEXPERT- CONCURS NATIONAL- FAZA NATIONALA

- Mihalca Robert (VII A)- PREMIUL II

CHIMEXPERT –FAZA ZONALĂ:

- Mihalca Robert (VII A)- PREMIUL II

- Popovici Teodora (VII B)- PREMIUL III

- Lambrino Radu(VII A)- PREMIUL III

- Dinca Serban (VII A)- PREMIUL III

- Dragomir Catălina (VII B)-MENTIUNE

- Popa Iulia (VII B)-MENTIUNE

- Valcu Mihai (VII A)-MENTIUNE

CONCURSUL DE CHIMIE RALUCA RIPAN:

- Mihalca Robert (VII A) – MENTIUNE

o Prof. coordonator, Costache Livia

2.CONCURSUL NATIONAL ECO- VERDE ÎN ROMANIA:

PREMIUL I:

- Popa Andreea Laura –VI B

- Radulescu Horia- VI B

- Secara Celia- VI B

o Prof. Coordonator, Mereș Rodica

3. CONCURSUL JUDEȚEAN “ EMINESCU IN OGLINDA GRAFICA”:

- Predoi Maria – VII A, PREMIUL II

- Alzibak Sara- VI A , MENTIUNE

- Chiujdeea Ciprian- VII A , MENTIUNE

o Prof. coordonator, Munteanu Anișoara

14. OLIMPIADE (DIN CADRUL OLIMPIADEI NAȚIONALE A SPORTULUI ȘCOLAR-ONSS),

o Prof coordonator - prof. Bobei Daniel:

- Handbal fete cl V-VIII, faza pe județ PREMIUL II

–Necula Ariana- VII B

- Constantinescu Diana –VII B

– Popa Iulia – VII B

– Rosu Adina VII B

– Tenis de masă, faza pe județ – **locul I** – Petrescu Alexandru VIII B

- Tetratlon băieți, faza pe județ - **locul I**

– Badminton, faza pe județ, **Locul I** – Petrescu Alexandru - **VIII B**

- Cros, faza pe județ, **locul I** - Petrescu Alexandru (VIII B) si **locul VI** – Necula Ariana (VII B)

- Tetratlon Băieți faza pe Zona **locul III**, la Cluj Napoca

- Concursul „Campioni în spirit european”, organizat de L.P.S. Brașov, 26.05.2011 :

3 locuri I, 2 locuri 2, 2 locuri 3

- Participare la faza Națională la Tenis de masa cu elevul **Petrescu Alexandru** (VIII B), la Giurgiu; 14-17 mai 2011